

Fides

69. vuosikerta
ISSN 0356-5262

Katolinen hiippakuntalehti 3/2006 Katolskt stiftsblad

**Isä Melvin
Llabanesin
haastattelu**
s. 12

**Kirkon ja
valtion erosta
Ranskassa
100 vuotta**
s. 10

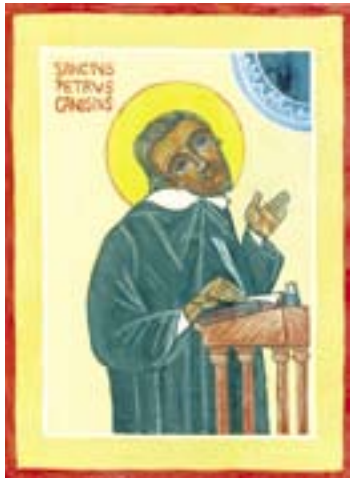
**Schweizer-
gardet fyller
500 år**
s. 16

**Pilakuvat
Muhammedista
huolestuttavat
katolilaisia**
s. 7

Elämän päivää vietettiin Roo-
massa helmikuun 5. päivänä.
Paavi on lukuisia kertoja pu-
heissaan kiittänyt ja tukenut
pro life -työtä tekeviä.

Vanhempien oikeus

Viime aikoina on suomalaisessa mediassa keskusteltu paljon yksityiskouluista. Näyttää siltä, että hallinnon suhtautuminen yksityiskouluihin, joiden joukossa tyypillisesti ovat kaikki kristilliset koulut, on kiristymässä. Lisäluokkia ei hyväksytä, uusia projekteja ei juurikaan tueta.

Mielestäni kehityksen pitäisi kulkea aivan toiseen

suuntaan. Yksityiskoulut tarjoavat tärkeän tukiväylän ja edes periaatteellisen mahdollisuuden vanhemmille aidosti vaikuttaa lastensa koulussa saamaan kasvatukseen. En tarkoita tällä ensi sijassa tiedollisia valmiuksia, jotka julkisissa kouluissa saavutetaan oikein hyvin, vaan paljon perimmäisempää työnjakoa.

Lasten kasvatusvastuu on nimittäin luovuttamattomasti vanhemmilla, ei koululla. Tähän vastuuseen kuuluu ja lukeutuu myös niiden uskonnollisten ja moraalisten arvojen välittäminen, jotka lapsen perheessä vallitsevat. Katolilaisten on helppo nähdä, että juuri tässä kohden julkiset koulut eivät kovin hyvin täytä toiveitamme. Monet tärkeistä arvoistamme ovat niin kovasti erilaiset kuin vallitsevan kulttuurin.

Tässä mielessä olisi toivottavaa, että moniarvoistuva Suomi olisi myös käytännössä suvaitseva. Sen olisi nähtävä, että vain luovuttamalla päätösvaltaa sinne, minne se kuuluu, se voi hedelmällisellä tavalla turvata oman tulevaisuutensa.

On todella erikoista, että vielä 2000-luvulla pyritään tietoisesti hankaloittamaan vanhempien oikeutta päättää lastensa kasvatuksesta. Sen sijaan, että julkisten koulujen lisäksi olisi ainakin siellä täällä tarjolla myös yksityiskouluja, on valtiovallan viesti täysin päinvastainen.

Onko lopultakin niin, että sekularismi on aatteena noussut niin suureksi jumalaksi, etteivät sen rinnalla perinteiset uskonnot ja muutkaan "vaihtoehdot" enää saa tilaa? Analogia sananvapauden nimessä tehtyihin loukkauksiin ja pyhänhäväistyksiin on ilmeinen. Nyt on vanhempien ja lasten, koko perheen oikeuksien puolustamisen aika.

M. Tervaportti

Fides

Seuraava lehti

4/2006

Deadline

3.3.

Ilmestyy

17.3.

Vuoden 2006 aikataulu

numero	(deadline)	ilmestyy
01	30.12.2005	13.1.
02	20.1.	3.2.
03	10.2.	24.2.
04	3.3.	17.3.
05	24.3.	7.4.
06	21.4.	5.5.
07	19.5.	2.6.
08	21.7.	4.8.
09	18.8.	1.9.
10	8.9.	22.9.
11	29.9.	13.10.
12	20.10.	3.11.
13	10.11.	24.11.
14	1.12.	15.12.

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja:
Katolinen kirkko
Suomessa

Pankkitili:
NORDEA
101430-237491

Viitenumero:
90010

Sisällysluettelo

2 Pääkirjoitus

UUTISIA

3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS

5 Hengellistä aineistoa

PYHIMYS

6 Paastonajan ensimmäisestä päivästä

PAIMENELTA

4 Paastokäsky

7 Pilakuvat Muhammedista
huolestuttavat katolilaisia

VAKIO-OHJELMAT JA KALENTERI

8 Seurakuntien ja yhteisöjen tapahtumia

ARTIKKELEITA

10 Kirkon ja valtion erosta Ranskassa 100 vuotta

12 Jumalan tahto kuuluu kauas
– isä Melvin Llabanesin haastattelu

13 Paavin puhe ekumeeniselle
suomalaisvaltuuskunnalle

14 Kirkollisia tilastoja julkaistu

LUKIJOILTA

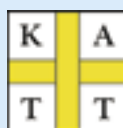
15 Jäsenmaksuasiasia

AJASSA

16 Schweizergardet fyller 500 år

Katolinen hiippakuntalehti Fides

Päätoimittaja: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puhelin 0208 350751. Fax 09-61294770. Pankkiyhteys: Sampo 800019-1242553. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta eur 25, ulkomaille eur 30.

Paino/tryck: I-print Oy
URL www.catholic.fi > fides
EMAIL fides@catholic.fi

24.2.2006

Katolskt stiftsblad Fides

Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktion och prenumeration: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1, 00140 Helsingfors. Telefon 0208 350751. Fax 09-61294770. Bankförbindelse: Sampo 800019-1242553. Ut kommer med 14 nummer årligen. Prenumeration eur 25, till utlandet eur 30.

Elämän palvelemisen edellytys on syvä rakkaus ihmispersoonaa kohtaan

Paavi **Benedictus XVI** puuttui helmikuun 5. päivänä rukoilemansa angelusrukouksen yhteydessä elämän palvelemisen teemaan. Tuona päivänä Pietarinkirkon aukiolle oli kokoonnutuhansittain italialaisia pro life -liikkeiden edustajia kardinaali Camillo Ruinin johdolla. Italiassa vietettiin tuolloin ns. elämän päivää.

Paavin totesi puheessaan, että elämän päivä "muodostaa arvokkaan tilaisuuden rukoukseen ja sen mietiskelemiseen, mitä ihmiselämän puolustaminen ja edistäminen ovat, varsinkin silloin, elämä on vaikeuksissa".

Pyhä isä kutsui kaikkia myös muistelemaan, mitä edesmennyt paavi kirjoitti kierto-

kirjeessään "Evangelium vitae" (1995). Hän korosti, että kyseinen kiertokirje muodostaa "autenttisen kulmakiven kirkon opetukselle näin tärkeätä ja ajankohtaisesta aiheesta". Siinä tulee ilmi se seikka, että "ihmiselämä on ensisijaisen arvokas ja että tämä arvo tulee tunnustaa, sillä jo evankeliumit edellyttävät, että sitä aina kunnioitetaan".

Omaan uuteen kiertokirjeeseensä viitaten paavi totesi, että "elämän kulttuuri perustuu toisten huomioimiseen ilman poissulkemista ja syrjintää. Kaikki ihmiselämä on sinänsä aina puolustamisen ja edistämisen arvoista, se suorastaan kutsuu siihen".

Benedictus lisäsi vielä:

"Tiedämme hyvin, että tämä totuus kyseenalaistuu nykyään usein laajalle levinneen hedonismien johdosta, jota esiintyy hyvinvointiyhteiskunnissa. Elämästä iloitaan, kun se on nautittavaa, mutta tavaksi on tullut unohtaa sen kunnioittaminen, kun tullaan sairaaksi ja kohdataan jonkinlaista kyvyttömyyttä."

Lopulta paavi kannusti: "On täysin mahdollista tehdä työtä elämän palvelemiseksi, syntyvän samoin kuin sen, jota leimaa syrjäytyminen tai kärsimys, varsinkin loppuvaiheessa; tämä palvelu perustuu syvään rakkauteen jokaista ihmispersoonaa kohtaan."

KATT/VIS

Civiltà Cattolicalle uusia ohjeita

Vatikaania lähellä oleva jesuiittasääntökunnalle kuuluva Civiltà Cattolica-niminen lehti oli koko toimituksensa voimin yksityisaudienssilla paavi **Benedictus XVI**:n luona helmikuun puolivälissä. Lehteä pidetään Vatikaanin puolivierailijana äänitorvena, koska sen artikkeleille hankitaan ilmeisesti etukäteen lupa Vatikaanin valtiosihteeristöstä.

Paavi kutsui lehteä alati uudistamaan itseään, jotta se voisi oikealla tavalla tulkita

ajan merkkejä "Jumalalle ja hänen moraalilailleen sulkeutuneiden individualistisen relativismin ja positivistisen tieteen levitessä". Lehden pitäisi "osallistua tähän kulttuurikeskusteluun tarjoamalla kristillisen uskon totuuksia selkeästi ja kirkon opetusviralle uskollisesti sekä puolustaa ilman vastakkainasettelun pakkoa sitä totuutta, joka joskus aina hämärtyy kirkkoyhteisöä vastaan esitettyjen perättömiin syytösten keskellä".

Pyhä isä kannusti lehteä myös edistämään Vatikaanin II kirkolliskokouksen opillisia ja pastoraalisia avauksia, joita "kristillinen yhteisö ei 40 vuoden jälkeenkään ole vielä täysin omaksunut". Siksi Civiltà Cattolican täytyy "tukea kirkon toimintaa sen lähetystehtävän koko laajuudessa". Lehden on erityisesti painotettava "kirkon yhteiskunnallisen opetuksen levittämistä, sillä se on yksi lehden 155-vuotisen taipaaleen keskeisistä aiheista".

KATT/VIS

Paavi sai päätökseen hetkipalveluskatekeesin

Paavi **Benedictus XVI** sai helmikuun puolivälissä pitämässään yleisaudienssissa päätökseen hetkipalveluksen psalmeihin ja canticumeihin keskittyneen katekeesisarjan, jonka hänen edeltäjänsä, paavi Johannes Paavali II oli aloittanut useita vuosia sitten.

Viimeisenä canticumina vuorossa oli Neitsyt Marian kiitosvirsi "Magnificat", joka päätää vesperin. Pyhän isän mukaan "se on laulu, joka ilmaisee kaikkien niiden uskoviengellisyttä, jotka tunnustavat itsensä 'köyhiksi',

ei vain irrottautumalla rikkaiden ihannoinnista, vaan myös syvässä sydämen nöyryydessä, vapaina ylpeyden kiusauksilta ja avoimina Jumalan pelastavan armon vaikutukselle".

Paavin mielestä tämä on Magnificatin ensimmäisen osan merkitys. Erityisesti se tietysti viittaa Neitsyt Mariaan, "josta tuli Herran Äiti". Marian todistus ei kuitenkaan jäänyt yksittäiseksi, "koska Neitsytäiti oli tietoinen siitä, että hänellä oli tehtävä ihmiskuntaa varten ja että hänen oma kertomuksensa oli muodostu-

va osaksi pelastushistoriaa".

Magnificatin toisessa osassa "Marian ääni liittyy koko uskovien yhteisön ääneen", paavi Benedictus toteaa. "Tyyli, joka innoittaa historian Herraa, on selvä: Hän ottaa vähäisimpien ja alhaisimpien puolen." Lopuksi pyhä isä lainasi pyhää Ambrosiusta: "Ylistäköön jokainen meistä Herraa Marian sielun kanssa. ... Jos, lihan mukaan, Kristuksen Äiti on yksi, niin uskon mukaan kaikki sielut synnyttävät Kristuksen."

KATT/VIS

Krusifiksi jää kouluihin Italiassa

Italian korkein hallinnollinen oikeus päätti helmikuun puolivälissä, että krusifiksit voivat jäädä luokkahuoneiden seinille, koska ne edustavat italialaisille tärkeitä arvoja. Oikeuden tuomarit selittivät päätöstään sillä, että sen lisäksi, että krusifiksi on uskonnollinen symboli, se edustaa myös "niitä arvoja, jotka ovat perustuslakimme ja koko rauhanomaisen yhdessä elämisen perusta ja innoittaja". Näitä arvoja ovat maallisessakin yhteiskunnassa tunnustettavat "suvaitsevaisuus, toisten ihmisten kunnioittaminen sekä ihmispersoonan arvokkuuden ja hänen oikeuksiensa tunnustaminen".

Oikeus piti selvänä, ettei krusifiksin uskonnollinen alkuperä, joka on lyönyt leimansa myös italialaiseen kulttuuriin, häiritse valtion maallista perustaa. Sen merkitys kouluissa on puhtaasti koulutuksellinen. Crusifiksin pitäminen koulujen seinillä ei ole pakollista, vaan se perustuu opettajakunnan ja vanhempien päätöksiin.

Krusifiksien poistamista kouluista oli vaatinut Padovassa asuva Suomen kansalainen **Soile Lauti**. Samanlaisia tavoitteita on esittänyt turhaan myös Italian muslimiyhteisö UMI.

KATT/CNA/SIR

Oslo hiippakunta tarjoaa lisää mahdollisuuksia sakramentteihin

Oslo hiippakunnan uusi piispa **Berndt Eidsvig** Can.Reg. on asettanut uusia vaatimuksia seurakunnilleen. Vaatimukseen kuuluu kaksi seikkaa. Ensinnäkin piispa edellyttää, että kaikissa seurakuntakirkkoissa on oltava viikottainen, vähintään puoli tuntia kestävä adoraatio. Toisekseen piis-

pa edellyttää, että jokaisessa seurakuntakirkossa on järjestettävä viikottainen vähintään puolen tunnin mittainen riippäytymismahdollisuus anonyymisti niin, ettei sitä tarvitse erikseen pyytää.

KATT/www.katolsk.no

Johannes Paavali II teki ihmeen?

Isä **Slowmir Oder**, joka on paavi Johannes Paavali II pyhäksijulistamisprosessin ns. postulaattori, on kertonut viime vuonna kuolleen paavin mahdollisesti tekemästä ihmeestä.

Isä Oderin mukaan ihmeen on kokenut ranskalainen sääntökuntasisar, joka oli selittämättömästi parantunut

Parkinsonin taudistaan pyydettyään edesmenneen paavin esirukouksia.

KATT/CNA

Johannes Paavali II:n autuaaksijulistamiseen tähtäävät verkkosivut löytyvät osoitteesta <http://www.vicariatusurbis.org/Beatificazione>

Paastokäsky

Helsingin piispan paastokäsky, joka toistaa Pohjoismaiden piispainkokouksen suositukset vuodelta 1985. Tänä vuonna tuhkakeskiviikko on 1. maaliskuuta ja pitkäperjantai 14. huhtikuuta.

1. Uskovia velvoittaa paasto ja liharuoasta pidättäminen, abstinenssi, tuhkakeskiviikkona ja pitkäperjantaina. Paastoamisvelvollisuus koskee täysi-ikäisiä siihen asti, kun he täyttävät 60 vuotta, abstinenssi 14 vuotta täyttäneitä.

2. Perjantaisin jokainen 14 vuotta täyttänyt täyttää katumusvelvollisuuden esimerkiksi:
 ❖ pidättymällä liha- tai jostakin muusta ruoasta,
 ❖ pidättymällä alkoholin tai tupakan käytöstä tai jostakin muusta nautinnosta,
 ❖ pidättymällä kaikesta ruoasta tavallista pidemmän ajan; näin säästynyt raha voidaan lahjoittaa hiippakunnan Caritas-järjestön kautta käytettäväksi hätää kärsivien hyväksi,
 ❖ omistamalla erityistä huomiota perheen yhteiseen rukoukseen, osallistumiseen pyhään messuun, sakramentin palvontaan tai ristintien hartauteen,
 ❖ antamalla erityistä huomiota niille, jotka ovat köyhiä, sairaita, vanhuksia tai yksinäisiä.

3. Jokainen voi vapaasti valita sen katumuksen harjoittamisen muodon, jota hän tavallisina perjantaina noudattaa, eikä sen tarvitse aina olla sama.

4. Ei ole katsottava synniksi, jos joku ei täytä katumusvelvollisuuttaan jonain perjantaina. Vakava aikomus katumuksen harjoittamiseen on kuitenkin velvoittava.

+ Józef Wróbel SCJ
 Helsingin piispa

Sjukdom är en bild av människans relation till Gud, menar Benedikt XVI

Helige Fadern: ”Kristus botar sjukdomen, som är en bild av människans tillvaro”

Sjukdomen kan vara en symbol för människans tillvaro och hennes relation till Gud, sade **Benedikt XVI** på söndagen. Han liknade Jesus vid en läkare och citerade kyrkofadern Augustinus’ ord till Gud: Du är läkaren, jag den sjuke. Den 11 februari firar katolska kyrkan en världsdag för sjuka. Päven tog fasta på det i samband med sitt tal vid middagsbönen angelus, som han som vanligt ledde från sitt arbetsrums fönster mot Petersplatsen.

”Igår den 11 februari, då kyrkans liturgi minns mariuppenbarelserna i Lourdes, firade vi världsdagen för sjuka. I år ägde det viktigaste firandet rum i Adelaide i Australien med en internationell kongress om den allt viktigare frågan om mental hälsa. Sjukdom är något typiskt för människans liv, ja den kan rentav vara en symbol för människans liv, som i kyrkofadern Augustinus’ bön: ‘Förbarma dig över mig, Herre! Du ser att jag inte döljer mina sår för dig. Du är läkaren, och jag är den sjuke.

Du är barmhärtig, och jag är behöver ditt förbarmande’ (Bekännelser, 10,39).”

”Kristus är mänsklighetens verkliga ‘läkare’, som Fadern i himlen har sänt till världen för att bota människan, som präglats i kropp och ande av synden och dess följder. Så här års berättar Markusevangeliet i söndagsmässan om hur Jesus inleder sin offentliga verksamhet med att helt och hållet ägna sig åt att förkunna och bota sjuka i byarna i Galileen. De oräkneliga underverk och tecken han utför bekräftar den glada nyheten om Guds rike. Idag berättar söndagevangeliet om hur han botar en spetälsk. Berättelsen är en uttrycksfull bild av relationen mellan Gud och människan, som sammanfattas i en underbar dialog. ‘Vill du, så kan du bota mig!’ säger den spetälske. Jesus svarar: ‘Jag vill. Bli frisk!’, rör vid honom och befriar honom från spetälskan (Mark 1:40-42). Här ser vi hela frälsningshistorien i koncentrat. När Jesus sträcker ut sin hand och rör vid den såriga kroppen hos den som

anropar honom, visar hans gest att Gud vill bota sin fallna skapelse och återge henne liv ‘i överflöd’ ((Joh 10:10), evigt, fullt och lyckligt liv. Kristus är Guds ‘hand’ som han sträcker ut till mänskligheten för att hon skall kunna ta sig ur sjukdomens och dödens kvicksand för att ställa på Guds kärleks fasta klippa (jfr Ps 40:2-3).”

”Idag”, sade päven till sist, “vill jag vända mig till Jungfru Maria, de sjukas bot (“Salus infirmorum”), och anförtro henne alla sjuka, särskilt dem som i alla världens hörn inte bara saknar hälsan utan också lider av sjukdom, misär och marginalisering. Jag tänker särskilt på dem som arbetar på sjukhus och andra vårdhem, tar hand om sjuka och hjälper dem att bli friska. Må jungfru Maria hjälpa alla att få tröst i kropp och själ genom lämplig vård och genom nästankärlek som tar sig uttryck i konkret och solidarisk omsorg.”

KATT/Vatikanradion

Isä Wim Slegers SCJ on kuollut

Kirkkoa Suomessa yli 40 vuotta palvellut ja vuonna 1994 eläkepäiville Hollantiin palannut Jeesuksen pyhän sydämen veljeskunnan pappi, isä Wilhelmus (Wim) Slegers on kuollut. Hän kuoli Astenissa veljeskunnan vanhainkodissa tiistaina 14. helmikuuta. Hänet haudattiin Astenissa 18. helmikuuta. Paikalla Suomesta oli isä **Wieslaw Swiech** SCJ.

Isä Slegers tuli Suomeen vuonna 1949 ja vietti ensimmäisen vuoden Turussa. Sieltä hän siirtyi Jyväskylään,

jossa hän oli keskeinen hahmo uuden seurakunnan sekä materiaalisessa että henkisesä rakentamisessa. Hän toimi Jyväskylän Pyhän Olavin seurakunnan kirkkoherrana aina vuoteen 1975, jolloin hän siirtyi kirkkoherraksi Pyhän Marian seurakuntaan Helsinkiin.

Wilhelmus Slegers syntyi 18. tammikuuta 1921 Helmondissa, antoi ensimmäiset lupaukset 8. syyskuuta 1943 Astenissa ja sai pappisvihkimyksen 18. heinäkuuta 1948.

Levätköön rauhassa.

KATT

*Dominus pascit me, et nihil mihi deerit :
 in pascuis virentibus me collocavit (Ps 22, 1)*

Mördad präst var martyr, säger kardinal Ruini

Tusentals människor deltog på fredagen i begravningsmässan i Roms domkyrka för den italienske präst som mördades i Turkiet den 5 februari. Pävens vikarie för Roms stift kardinal **Camillo Ruini** beskrev fader Andrea Santoro som en martyr och sade att stiftet skall inleda en saligförklaringsprocess.

”Vi skall respektera kyrkans lagar och tider, men jag är redan nu övertygad om att fader Andrea Santoro är en martyr”, sade Ruini. Den överfulla

domkyrkan svarade med en varm applåd. Med på mässan var Turkiets ambassadörer och en lång rad italienska politiska ledare.

Turkisk polis har gripit en 16-åring som anklagas för mordet på fader Andrea Santoro. Det är ännu oklart varför han sköt prästen medan denne bad i sin kyrka i Trebzon i nordöstra Turkiet på söndageftermiddagen den 5 februari.

KATT/Vatikanradion

Totisesti on arvokasta ja oikein, kohtuullista ja autuaallista, että me aina ja kaikkialla kiitämme sinua, Herra, pyhä Isä, kaikkivaltias iankaikkinen Jumala, sekä julistamme, siunaamme ja ylistämme sinua viettäessämme autuaan Joosefin juhlaa.

Tämän hurskaan miehen sinä annoit Jumalansynnyttäjälle, Neitsyelle, puolisoiksi.

Tämän uskollisen ja viisaan palvelijan sinä asetit perheesi pääksi ja hänen isälliseen huolenpitoonsa sinä uskoit ainoan Poikasi, Pyhästä Hengestä siinnee Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme.

Hänen kauttaan enkelit sinun majesteettiasi ylistävät, valtiaat sinua palvovat ja voimalliset edessäsi vapisevat.

Taivaitten väkevät joukot ja autuaat serafit kiittävät yhdessä riemuiten.

Suo meidänkin äänellämme liittyä heidän joukkoonsa ja nöyrästi tunnustaa sanoen:

Pyhä, pyhä, pyhä Herra Jumala kaikkivaltias...

*Pyhän Joosefin prefaatio
Messukirjasta*

Mikään hyve ei elä muusta kuin rakkaudesta, ja rakkautta hoivaa ja hoitaa nöyryys. Sinä löydät nöyryyden itsesi tuntemisesta, kun ymmärrät, että jopa oma olemassaolosi ei johdu sinusta vaan se tulee minulta, sillä minä rakastin sinua ennen kuin sinä aloit elää. Ja sanomattomasta rakkaudestani sinua kohtaan minä tahdoin luoda sinut uudesti, armosta. Niinpä minä pesin sinut ja tein sinusta uuden ainosyntyisen Poikani veressä, joka vuoti palavalla rakkaudella.

Pyhän Katariina Sienalaisen "Dialogista"

Ge mitt hjärta ro i dig

Jesus, ge mig den nåden att du är med mig och deltar i mitt arbete och blir kvar hos mig till slutet.

Låt mig alltid önska och vilja det som behagar dig mest. Låt min vilja alltid följa din och stämma väl överens med den. Låt mig vara ett med dig i att vilja och att inte vilja, så att jag i allting vill som du vill.

Förunna mig nåden att få dö bort från allt som finns i världen och att för din skull kunna leva föraktad och okänd i denna världen.

Ge mig framför allt annat som jag längtar efter, nåden att få vila i dig och ge mitt hjärta ro i dig. Du är hjärtats sanna frid, du är dess enda vila. Utan dig är allt hårt och oroligt. I denna frid, alltså i dig, det högsta och eviga goda, vill jag slumra in och finna vila. Amen.

Thomas à Kempis

Sunnuntait ja juhlapyhät

26.2. KIRKKOVUODEN 8.SUNNUNTAI (IV)
1L Hoos.2:16,17b,21-22
Ps.103:1-2,3-4,8+10,12-13.Ks.8a
2L 2 Kor.3:1b-6

1.3. TUHKAKESKIVIIKKO (IV)
1L Joel 2:12 -18
Ps.51:3 -4,5 -6a,12 -13,14+17.Ks vrt.3
2L 2 Kor.5:20 -6:2
Ev.Matt.6:1 -6,16 -18
Paasto- ja abstinenssipäivä

5.3. PAASTON 1.SUNNUNTAI (I)
1L 1 Moos.9:8-15
Ps.25:4-5ab,6+7cd,8-9.Ks 10
2L 1 Piet.3:18-22
Ev.Mark.1:12-15

12.3. PAASTON 2.SUNNUNTAI (II)
1L 1 Moos.22:1-2,9-13,15-18
Ps.116:10+15,16-17,18-19.Ks 9
2L Room.8:31b-34
Ev.Mark.9:2-10

19.3. PAASTON 3.SUNNUNTAI (III)
1L 2 Moos.20:1-17
Ps.19:8,9,10,11.Ks Joh.6:68
2L 1 Kor.1:22-25
Ev.Joh.2:13-25
tai vuoden A tekstejä, jolloin oma prefaatio (de Samaritana)

1L 2 Moos.17:1 -7
Ps.95:1 -2,6 -7abc,7d -9.Ks 7d -8a
2L Room.5:1 -2,5 -8
Ev.Joh.4:5-42 tai 4:5-15,19b-26,39a,40-42
20.3.on velvoittava juhlapyhä.

20.3. ma (eilisestä) PYHÄ JOOSEF, NEITSYT MARIAN
PUOLISO, juhlapyhä,velvoittava
1L 2 Sam.7: 4-5a, 12-14a, 16
Ps. 89: 2-3, 4-5, 27+29. Ks 37
2L Room. 4: 13, 16-18, 22
Ev. Matt. 1: 16, 18-21, 24a
tai Luuk. 2: 41-51a

Rukouksen apostolaatti

Me rukoilemme ...

Helmikuu

Että kansainvälinen yhteisö tulisi entistä tietoisemmaksi tarpeesta saada ihmiskauppa loppumaan.

Että lähetysmaiden maallikot haluaisivat palvella omaa maataan entistä enemmän myös poliittisessa elämässä ja yhteiskunnassa.

Maaliskuu

Että nuoria, jotka etsivät tarkoitusta elämäänsä, ymmärrettäisiin, kunnioitettaisiin ja autettaisiin kärsivällisesti ja rakastaen.

Että kaikkialla kirkossa kasvaisi lähetystietoisuus ja halu yhteistyöhön lähetystyöntekijöiden kanssa.

Böne- apostolatet

Vi ber ...

Februari

Att den internationella gemenskapen må bli än mer medveten om den akuta uppgiften att få ett slut på handeln med människor.

Att de troende lekmännen i missionsländerna må inse behovet av att tjäna sitt eget land med stort engagemang, såväl i politiken som i samhället i övrigt.

Mars

Att ungdomar som söker meningen med livet må bli förstådda, respekterade och vägleda med tålmod och kärlek.

Att medvetenheten för det gemensamma ansvaret för mission växer överallt i Kyrkan, en medvetenhet som gynnar samarbete och utbyte mellan dem som arbetar i missionsländerna.

Paastonajan ensimmäisestä päivästä

Liturgisen vuoden suurinta juhlaa – pääsiäistä – edeltää neljäkymmenen päivän paasto, joka alkaa tuhkakeskiviikosta ja päättyy pääsiäisyöhön. Kuusi ja puoli viikkoa kestävä paasto on ennen kaikkea henkinen ja hengellinen tapahtuma. Sunnuntaita ei itse asiassa lasketa mukaan, sillä ne ovat juhlapäiviä eivätkä voi olla katumuspäiviä. Paastonajan alkupuoli korostaa parannuksen tekemistä, lähimmäisen rakkauden toteuttamista ja rukouselämän syventämistä. Sen loppuosa, varsinkin pyhä viikko, keskittyy Jeesuksen kärsimyshistorian seuraamiseen ja siten päätty riemulliseen pääsiäisyön messuun ylösnousemuksen kunniaksi. Koko paastonaika auttaa meitä valmistautumaan tähän suureen ilon ja toivon juhlaan, nimittäin Herramme synnistä ja kuolemasta saavuttamaan voittoon, ylösnousemukseen. Se johdattaa uskovia virittytymään pääsiäisen salaisuuden viettoon kasteen muistamisen ja katumuksenteon kautta (SC 109).

Paastonajan pituus on määrätty sen perusteella, että Kristus itse paastosi erämaassa neljäkymmenen päivän ajan, jolloin hän valmistautui täyttämään kutsumustaan rukoillen ja vastustaen Paholaisen kiusauksia (Matt. 4: 1–11). Näin kirkko osallistuu vuosittain nelikymmenpäiväisellä suurella paastolla Jeesuksen autiomaan salaisuuteen. Se muistuttaa yksinäisyydessä eletystä ajasta, jonka Jeesus on viettänyt heti Johannekselta saamansa kasteen jälkeen autiomaassa Pyhän Hengen ajamana (Mark. 1: 12). Tämän yksinäisen ajan lopulla Jeesus torjui Saatanan hyökkäykset rohkeasti ja näin osoittautui Jumalan palvelijaksi, joka on täysin kuuliai-

nen Jumalan tahdolle. Niinpä Jeesuksen voitto Paholaisesta erämaassa ennakoii hänen lopullista voittoaan kärsimyksessä, joka on Pojan rakkauden suurin kuuliaisuuden osoitus Isälle (KKK 539).

Myös nykykristityn pitäisi rakentaa tämä aika samalla tavalla yksinäisyyden ja paaston ajaksi, johon kuuluu itsetutkittelu, ripittäytyminen, yksinkertainen elämäntapa ja toisten auttaminen. Paastonaikana pidättäytyään karnevaalin iloista, kieltäytyään nautinnoista ja syödään yksinkertaisesti. Kirkko ei oikeastaan enää velvoita tiukan paastonaikaisen ruokajärjestyksen noudattamiseen, vaan on osittain lievennetty joitakin määräyksiä. Nykyään ainoastaan tuhkakeskiviikko ja pitkäperjantai ovat pakollisia paasto- ja abstinenssipäiviä. Muut paastonajan perjantait, kuten kaikki kirkkovuoden perjantait, ovat katumuspäiviä. Ne voi pitää paastopäivinä, tai katumusta voi toteuttaa oman valinnan mukaan henkisessä ryhdissä. Näin paastonaika velvoittaa meitä kaikkia elämän uudistamiseen, jatkuvaan kääntymyseen ja uskon syventämiseen.

Pääsiäisen valmistautumisaikojen ensimmäisenä päivänä eli tuhkakeskiviikkona siunataan ja jaetaan tuhka, jonka käyttö katumuksen merkinä on peräisin vanhasta Israelista. Siellä ihminen saattoi katuessaan syntyään pukeutua karkeaan säkkikankaaseen ja sirotella tuhkaa päälleen tai istua tuhkassa rukoilemassa ja katumassa (vrt. Joon. 3: 6). Tämä Vanhan testamentin katumusmenoihin liittyvä toimitus kuvaa hyvin paastonajan luonnetta ja merkitystä. Kirkossa käytettävä tuhka on tavallisesti saatu edellisen vuoden palmusununtain poltetuista oksista.

Pyhää Messua viettäessään pappi merkitsee uskovien osan tuhkaristillä tai sirottelee tuhkaa heidän päänsä päälle sanoen: ”Tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi”. Pappi voi myös lausua kuten ennenvanhaan: ”Muista ihminen, että olet tomua ja tomuksi olet jälleen tuleva”. Se on rohkaiseva kehoitus parannukseen ja selvä muistutus elämän katoavaisuudesta.

Ihmiselämän rajallisuus ja katoavaisuus ilmenevät kuoleman väistämättömyydessä. Me kaikki ihmiset kuolemme joskus. Ihmiskunnan historiasta ei löydy poikkeusta tähän tosiasiaan. ”Ihmisen elämä on vain olemassaoloa kohti kuolemaa”, kirjoitti saksalaisfilosofi Heidegger. Vaikka maailma on monella tavalla kehittynyt, kuolema päättää yhä jokaisen elämän. ”Elämä on vaellus kohti kuolemaa, eikä sitä voi kukaan hetkeksikään pysäyttää tai sen askeleita hidastaa”, sanoi pyhä Augustinus. Kaikki päättyy kuolemaan, joka ei ole silti kaiken loppu. Apostolisessa uskontunnustuksessa ilmaiseimme lujaa uskoamme ruumiin ylösnousemiseen ja iankaikkiseen elämään. Me kuitenkin kotiudumme helposti tähän maailmaan ja usein unohdamme, ettemme elä täällä pysyvästi. Nyky-yhteiskunnassa väsymisen ja välinpitämättömyyden vaara on suuri. Meidän tulisi olla joka hetki valmis lähtemään tästä elämästä, sillä meillä on Kris-

tuksen kanssa kotimaa taivaassa (Fil. 3: 20), jossa saavutamme Jumalan kirkkauden. Valmistautumalla kuolemaamme kuolemalla synnille joka päivä me valmistaudumme parhaalla mahdollisella tavalla iankaikkiseen autuuteen Jumalan, Rakkauden luona. Siellä näemme Jumalaa ”sellaisena kuin hän on” (1 Joh. 3: 2), kasvoista kasvoihin (1 Kor. 13: 12).

Paastonaikana kirkoissa kaikuvat yhä uudelleen sanat, jotka Jeesus Kristus itse lausui aloittaessaan toimintaansa julkisuudessa: ”Aika on täytynyt... Tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi” (Mark. 1: 15). Jeesuksen julistuksessa Jumalan valtakunnasta parannus merkitsee syvää mielenmuutosta, joka koskee ihmisen koko olemusta (Matt. 23: 26). Jatkaessaan Jeesuksen pelastustyötä kaikille kansoille apostolit kehottivat ihmisiä myös kääntymykseen: ”Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois” (Ap.t. 3: 19). Samoin Vanhan testamentin profeetat kutsuivat jatkuvasti koko kansaa, mutta myös yksilöä parannukseen (Jes. 30: 15; Jer. 8: 4; Hes. 33: 19). Kaikkia uskovia kehoitetaan kuuliaisuuteen ja jatkuvaan kääntymykseen: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paadutako sydämiänne” (Hebr. 3: 7, 8, 15; 4: 7). Jopa uskossaan epäonnistuneita ja luopuneita rohkaistaan loppuun asti palaamaan Jumalan luokse,

”niin hän armahtaa heitä, sillä Hänellä on paljon anteeksiantamusta” (Jes. 55: 7). Parannus on siis synnin radikaalia hylkäämistä ja Jumalaan luottavaista turvautumista loppuun saakka. Kirkko myös yrittää lähestyä meitä tässä samassa hengessä. Se tarjoaa meille parannuksen sakramentissa sovinnonteon mahdollisuuden kirkon ja lähimmäisten ja siten myös itse Jumalan kanssa.

Jeesuksen sanoihin perustuva paastonajan motto ”Tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi” ilmaisee paastonajan merkityksen. Kristus itse kutsuu meitä kääntymykseen ja tarjoaa meille kääntymyksen armon. Hengellisessä ja moraalisisessa elämässä tapahtuva kääntymys ilmenee ennen kaikkea paluuna Jumalan luo koko sydämeistä. Samalla se tuo toivon Jumalan laupeudesta ja luottamuksen hänen armonsa apuun. Se eroaa täysin ahdistuneesta syllisyyden tunteesta. Kääntymys ei oikeastaan ole tunteen asia, vaan on pikemminkin uskon ja tahdon toimintaa. Se on maltillista ja samalla johdonmukaista: ihminen tietää olevansa syllinen, tahtoo parantaa tapansa ja luottaa Jumalan hyvyyteen. Paastoaminen ei siis koskaan ole itsetarkoitus, vaan olennainen pyrkimys uuteen elämään, kääntymiseen pois synnistä Jumalan puoleen. Kääntymys on ensi sijassa jo Jumalan armon teko, joka saa sydämemme palaamaan hänen luokseen:

Knowing God

Open study circle in English

A collective reading of St Thomas Aquinas' masterpiece, *Summa Theologiae*.

Encounters led by Fr Antoine Lévy OP, DD, twice a month, Saturdays at 14.00 p.m. Next: February 25th, March 18th, at the Studium Catholicum. WELCOME!

Studium Catholicum, Ritarikatu 3 A 4, 00170 Helsinki. Tel: 09- 612 06 711, e-mail: kirjasto@studium.fi.

Katolisen kirkon kannanottoja:

Pilakuvat Muhammedista huolestuttavat katolilaisia

Vatikaanin kanta uskonnollisten tunteiden loukkaamiseen

Vastatakseen moniin pyyntöihin tarkentaa Pyhän istuimen kantaa kysymyksissä, jotka liittyvät viimeaikaisiin yksittäisten ihmisten tai kokonaisten yhteisöjen uskonnollisia tunteita loukkaaviin kuviin Pyhän istuimen lehdistöosasto selvittää seuraavaa (4.2.2006):

1. Ihmisoikeuksien julistuksessa esitetty oikeus ajatuksen- ja ilmaisunvapauteen ei voi tarkoittaa oikeutta loukata uskoviensa uskonnollisia tunteita. Tämä periaate koskee ilmiselvästi kaikkia uskontoja.

2. Ihmisten yhteiselo vaatii ilmapiirin, jota leimaa molemminpuolinen kunnioitus; sen avulla voidaan edistää rauhaa ihmisten ja kansakuntien kesken. Kaikenlainen ylivoimainen kritiikki ja toisten loukkaaminen viittaavat inhimillisen hienotunteisuuden puuttumiseen. Joskus ne voivat kehittyä provokaatioiksi, joita on mahdoton hyväksyä. Historiasta on luettavissa, ettei tämä ole se tie, jonka avulla kansojen elämässä olevat haavat saadaan paranemaan.

3. On kuitenkin heti sanottava myös, ettei yksittäisen ihmisen tai yhden lehden aiheuttamasta vahingosta voi syyttää tuon maan julkisia tahoja. Tällaisten maiden viranomaiset voivat ja niiden tulee puuttua tapahtumiin kansallisen lainsäädäntönsä puitteissa. Väkivaltaiset protestit ovat kuitenkin yhtä lailla valitettavia. Ne eivät ole sopiva tapa vastata loukkaukseen, vaan ovat vastoin jokaisen uskonnon todellista henkeä. Todellinen tai sanallinen suvaitsemattomuus – miltä suunnalta se ikinä tuleekin – vaarantaa aina rauhan vakavasti sekä tekona että reaktiona.

KATT/VIS

Pohjoismaiden piispainkokous pahoittelee profeetta Muhammedista julkaistuja karikatyyrejä

Tanskalaisen sanomalehti Jyllands-Postenin julkaissamat karikatyyripiirroksat profeetta Muhammedista ovat herättäneet suurta huomiota muslimien ja muiden keskuudessa kautta maailman. Monet ovat kokeneet, että heidän uskontoaan vastaan on hyökätty ja sitä halvennettu.

Pohjoismaiden katolinen piispainkokous valittaa tätä hyökkäystä uskoa vastaan ja sitä ilmeistä vahinkoa, jota se on aiheuttanut ystävillemme muslimeillemme. Suurelle enemmistölle uskonto on jotakin, joka antaa tarkoituksen heidän elämäänsä, ja sen peruslauseet ovat lähteenä traditioille ja säännöille, joiden mukaan he elävät. Kerta toisensa jälkeen näyttää siltä, kuin tietyt mielipidevaikuttajat Pohjoismaissa tuntisivat olevansa täysin vapaita sanomaan mitä tahansa, osoittamatta mitään kunnioitusta toisten ihmisten vakaumusta ja uskoa kohtaan. Me toivomme tervetulleeksi vapaan ja avoimen keskustelun totuuden löytämiseksi mutta molemminpuolisen kunnioituksen hengessä ja tietoisina siitä, mistä puhutaan.

Sympatiamme ovat muslimiveljijemme ja -sisarimme puolella ja me rukoilemme ainoaa Jumalaa, jotta hän tukisi ja suojelisi meitä.

Piispa William Kenney CP
Midican titulaaripiispa

Pohjoismaiden piispainkokouksen pääsihteeri

Pohjoismaiden piispainkokous on Islannin, Norjan, Ruotsin, Suomen ja Tanskan katolisten piispojen yhteinen elin.

Piispamme kirje Suomen muslimijohtajille:

Helsingissä 6. helmikuuta 2006. Viime päivinä olemme joutuneet todistamaan, kuinka teidän uskoanne ja uskonnollisia tunteitanne on loukattu. Usein myös meidän uskomme ja pyhinä pitämämme käsitykset Jumalasta saavat tiedotusvälineissä samanlaista kohtelua. Siksi ymmärrämme teidän surunne ja tunnemme solidaarisuutta teitä kohtaan. Pyydämme Jumalaa antamaan anteeksi tämän häpäisemisen. Euroopan kansalaisina myös me pyydämme teiltä anteeksi.

Haluamme myös vakuuttaa, että me katolilaiset emme hyväksy uskoanne loukkaavien tiedotusvälineiden toimintaa vaan tuomitsemme sen jyrkästi. Nämä julkaisut ovat selvä ilmaus kunnioituksen puutteesta ihmisoikeuksien julistukseen kirjattuja oikeuksia ja ihmisarvoa kohtaan, eikä niitä voi mitenkään hyväksyä.

Suomen katolilaisten nimissä, Pohjoismaiden katolisen piispainkokouksen jäsenenä

+ Józef Wróbel SCJ
Helsingin piispa

Samansisältöinen kirje on lähetetty sekä Suomen Islamilaisen yhdyskunnan imaamille Khodr Chehabille että Suomen Islam-seurakunnan puheenjohtajalle Okan Daherille.

”Käännä meidät, Herra, niin me käännyimme” (Valit. 5: 21). Jumala antaa meille voiman uuteen alkuun lahjoittaen meille uuden sydämen. Hänestä tulee koko elämämme keskipiste, johon suuntaamme ajatuksemme aina luottavaisesti vapautuaksemme ruumiillisen hyvinvoinnin liiallisesta huolesta. Meidän tulee siten palauttaa mieleemme, ettemme ”elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee” (Matt. 4: 4).

Parhaiten paastoamisen

tarkoitus ilmenee paastonajan eukaristisen rukouksen prefatiiossa: ”Ruumiillisella paastolla sinä masennat paheet, ylenät mielen ja lahjoitat meille hyveet ja niiden palkan”. Paasto- ja katumusuhri on kaukana maallisten asioiden halveksimisesta tai kaikesta elämäntilanteistamme. Sitä vastoin käy konkreettisesti ilmi, että maallinen hyvä ei ole elämämme ehdoton ja viimeinen arvo: ”Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan” (Matt.

6: 33). Paaston tarkoitus on auttaa meitä kääntymään ja luovuttaa rakkauttamme Jumalalle sekä vastuutamme lähimmäistämme kohtaan. Kristitylle tärkein käsky onhan rakastaa Jumalaa ja rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään. Molemmat ovat yhtä välttämättömiä (Matt. 22: 37–39), ilman niitä ei kukaan voi kelvata Jumalalle. Ihminen on kokonaisuus, jonka henkinen, ruumiillinen ja sosiaalinen olemus ovat saman todellisuuden eri puolia, niin että rukous, paasto ja almusten antaminen (Matt. 6:

1–18) kuuluvat ehdottomasti yhteen, mitä jo kirkkoisätkin korostivat.

Kaikki paaston viettämisen tavat pyrkivät samaan, ihmisen sisäiseen puhdistumiseen ja uudistumiseen, että hän voisi iloiten kohdata ylönousseen Herransa ja elää hänen yhteydessään. Jeesuksen kutsu sisäiseen parannuksentekoon pakottaa meitä liikkeelle. Evankeliumin vaatimukset estävät meitä pysähtymästä paikallemme. Armon elämän täytyy kasvaa ja kehittyä joka päivä uudestaan olemaan yh-

teydessä Kristukseen (Apt. 2: 42–47). Katumustyöt valmistavat meitä viettämään liturgisia juhlia, ja vahvistavat meissä vaistojemme hallintaa ja sydämen vapautta (KKK 2043). Kristus ei tukahduta elämäntilanteitamme mutta vapauttaa sen epävarmuudesta ja erehdyksistä, sillä hän on ”tie, totuus ja elämä” (Joh. 14: 6) ja ”totuus vapauttaa meitä” (Joh. 8: 32).

Nguyen Toan Tri

Vakio-ohjelma

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu; su 9.45 missa latina (1. ja 3. su engl; 2. su ranska; 4. su esp; 5. su engl) 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja tai perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe, messu 18.00; ti, to messu 7.30. Ke 17.30 ruusukkorukous; pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 18.00 aattomessu, Su 10.00 päämessu suomeksi, kirkkokahvit; 11.30 messu (1. su ruotsiksi; 2. su englanniksi; 3. su suomeksi/vietnamiksi, 4. su englanniksi, 5. su saksaksi), kirkkokahvit; 18.00 iltamessu. Ma 13.30 messu; ti, to, pe 18.00 iltamessu; ke 7.30 aamumessu. Ti 17.30 ruusukkorukous. To ja kk 1. pe 18.30 adoraatio. Pe 17.40 vesper. Rippitilaisuus: ti ja la 17.30-18.00 tai sopimuksen mukaan.

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi/Mass in English (kk:n 1. su latinaksi). Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Ti 19.00 kuukauden 1. miestenpiiri, kuukauden 2. teologinen opintopiiri, kuukauden 3. informaatiokurssi

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu. Ke 18.00 iltamessu. Tiedot muiden arkipäivien messuista puhelimitse ja kirkon ovelta. Rippitilaisuus sopimuksen mukaan. Messut Jyväskylän kirkossa yleensä/daily Masses in Finnish generally: ma/Mon 18.00 (sisarten kappelissa/sister's Chapel), ti/Tue 7.00, ke/Wed 18.00, to/Thu 7.00, pe/Fri 7.00, la/Sat 8.00. Poikkeukset seuratkaa kirkon ilmoitustaululta (Please see schedule at the back of church or check the website: olavi.catholic.fi).

TAMPERE

Pyhän Ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu www.kolumbus.fi/risti.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 18.00 iltamessu/Mass in English. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu, kysy papilta. Rippi joka päivä puolituntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. Matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista kirkon ilmoitustaululta.

KOUVOLA

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu kirkossa, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00, paaston aikana perjantaisin ristintien hartaus klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh. ja fax 08-347834. Isä Paolon gsm 041-5731595. Sähköposti perhe@catholic.fi. Kotisivut perhe.catholic.fi

Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. Ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30 - 18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

25.2. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu, 15.00-22.00 karnevaalit seurakuntatalissa
26.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 9.45 lat/esp, 11.00 päämessu, 12.30 messu venäjäksi, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
1.3. ke 18.00 tuhkakeskiviikon liturgia
4.3. la 9.45 uskonnonopetus ranskaksi (11.00 messu), 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
5.3. su paaston 1. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu
6.-7.3. ma ja ti ei ole messua pappienneuvoston vuoksi
11.3. la 10.00 lauantaikurssi englantilaisessa koulussa, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
12.3. su paaston 2. sunnuntai: 9.45 lat/ranska, 11.00 päämessu, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
13.3. ma 18.30 avioliittokurssi seurakuntatalissa
15.3. ke Pyhän Henrikin yhdistyksen vuosikokous pappilassa
18.3. la 9.45 uskonnonopetus ranskaksi (11.00 messu), 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
19.3. su paaston 3. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu

----- Diaspora -----

Porvoo: 19.3. su 16.00 messu
Tikkurila: 26.2. su 16.00 messu

Pyhän Marian seurakunta

25.2. la 18.00 aattomessu
26.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi/Mass in Finnish, 11.30 messu englanniksi/Mass in English, 18.00 iltamessu/Evening Mass
1.3. ke tuhkakeskiviikko (paasto- ja abstinenssipäivä): 18.00 iltamessu ja tuhkan jakaminen
4.3. la 10.00-14.00 opetus vahvistuksen sakramenttia varten seurakuntatalissa (ristintiehartaus 13.00), 18.00 aattomessu
5.3. su paaston 1. sunnuntai: 9.30 ristintiehartaus suomeksi, 10.00 messu suomeksi/Mass in Finnish, 11.10 ristintiehartaus ruotsiksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mass in Swedish, 18.00 iltamessu/Evening Mass
7-8.3. ti-ke Ei messua kirkossa pappienneuvoston kokouksen vuoksi/No Mass in St.Mary's church
9.3. to 14.00 katumushartaus ja rippi koululaisille
10.3. pe ristintiehartaus vietnamiksi
11.3. la 9.30 ristintiehartaus ruotsiksi, 10.00 lauantaikurssi suomeksi ja ruotsiksi Englantilaisessa koulussa, 11.00 ristintiehartaus suomeksi, 16.30 messu Riihimäellä, 18.00 aattomessu
12.3. su paaston 2. sunnuntai: 9.30 ristintiehartaus suomeksi, 10.00 messu suomeksi/Mass in Finnish, 11.30 messu englanniksi/Mass in English, 18.00 iltamessu/Evening Mass
13.3. ma 13.30 messu, 18.30 avioliittokurssi Pyhän Henrikin seurakuntatalissa
17.3. pe ristintiehartaus englanniksi/Way of the Cross in English
18.3. la 18.00 aattomessu
19.3. su paaston 3. sunnuntai: 9.30 ristintiehartaus suomeksi, 10.00 messu suomeksi/Mass in Finnish, 11.30 messu suomeksi ja vietnamiksi/Mass in Finnish and Vietnamese, 18.00 iltamessu/Evening Mass

----- Diaspora -----

Riihimäki: 11.3. la 16.30 messu Kappelikirkossa hautausmaan vieressä (Koivukatu 21)

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

26.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
1.3. ke tuhkakeskiviikko: 18.30 messu ja tuhkan jakaminen
4.3. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
5.3. su paaston 1. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
7.3. ti 19.00 miestenpiiri
10.3. pe 17.00 katekeesi Porissa, 18.00 messu Porissa
11.3. la 9.30 katekeesi, 13.00 perhemessu
12.3. su paaston 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
14.3. ti 19.00 teologinen opintopiiri
18.3. la 10.30 lasten kerho
19.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English

----- Diaspora -----

Ahvenanmaa: 4.3. la 10.00 messu
Pori: 10.3. pe 17.00 katekeesi, 18.00 messu

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

25.2. la 9.45 uskonnonopetus Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnassa, 18.00 Mass in English (Jyväskylä)
26.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 10.30 päämessu, 16.00 messu Kuopiossa
1.3. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu ja tuhkan jakaminen
4.3. la 18.00 Mass in English
5.3. su paaston 1. sunnuntai: 10.00 ristintiehartaus, 10.30 päämessu
6.-8.3. ma-ke pappienneuvoston kokous Stella Mariksessa, ei messuja
10.3. pe 18.00 messu Kiteellä
11.3. la 9.45 uskonnonopetus Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 16.00 messu Varkaudessa, 18.00 Mass in English (in Jyväskylä)
12.3. su paaston 2. sunnuntai: 10.00 ristintiehartaus, 10.30 päämessu, 16.00 messu Mikkelissä
13.3. ma SCJ-kokous (ei messua Jyväskylässä)
16.3. to 14.00 Seniorien kokous
18.3. la 9.00 lauantaikurssi, 12.15 messu, 18.00 Mass in English (in Jyväskylä)
19.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.00 ristintien hartaus, 10.30 päämessu

----- Diaspora -----

Kitee (Ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 10.3. pe 18.00 messu
Joensuu (Ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 11.3. la 9.45 uskonnonopetus, 11.00 messu
Varkaus (Ort. kirkko Taipaleentie 26): 11.3. la 16.00 messu
Mikkeli (Ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 12.3. su 16.00 messu
Savonlinna (Ort. rukoushuone, Erkonkatu 11): 25.2. la 9.45 uskonnonopetus, 11.00 messu
Kuopio (Ort. tuomiokirkon srk-Sali, Snellmaninkatu 8): 26.2. su 16.00 messu

Lasten uskonnonopetus: 11.3. la 9.45 Joensuussa, 25.2. la 9.45 Savonlinnassa, lauantaikurssi Jyväskylässä 18.3. klo 9.00

Seniorit: to 16.3. klo 14.00 kokous

Kurssi avioliittoon valmistautuville

(MARRIAGE PREPARATION) Helsingin seurakuntien yhteinen kurssi avioliittoon aikoville Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntatalissa klo 18.30 seuraavina maanantai-iltoina: 13.2.; 27.2.; 13.3.; 27.3; 10.4.

Kirkon ja valtion erosta Ranskassa sata vuotta

Séparation-lain aate- ja yhteiskuntahistoriallista taustaa

Tässä kolmiosaisessa sarjassa turkulainen Mika Keränen esittää historiallisen katsauksen kirkon ja valtion 100 vuotta sitten tapahtuneeseen eroon johtaneista syistä ja tämän eron toteutumisesta Ranskassa. Osa 3/3.

Ralliement-liikkeestä lopulliseen välirikoon

1890-luvun lähestyessä edeltäjäänsä joustavampi paavi Leo XIII ymmärsi, että kirkon olisi opittava tulemaan toimeen uusien liberaalien aatteiden kanssa ja suositti Ranskan katolilaisille sovinnollisempaa asennetta tasavaltaa kohtaan. Tämä johti Ranskassa lyhytaikaiseen linnarauhaan, joka tunnetaan ralliement-liikkeenä. Ralliement ("yhdistyminen") ei ollut aivan uusi ajatus. Jopa Ranskan papiston joukossa oli aina ollut niitä, joiden mielestä kristinuskon asiaa ei pitäisi sitoa sinänsä triviaaliin kysymykseen hallitusmuodosta. Saman toteaa eksplisiittisesti paavi Leo nimenomaan ranskalaisille suunnatussa ensyklikassaan Libertas (1888):

Kirkko ei torju mitään sellaista hallitusmuotoa, joka on omiaan edistämään kansakunnan hyvää, mutta edellyttää hallitusten kunnioittavan sekä yksilön että kirkon oikeuksia. [käännös kirjoittajan]

Paavin tarkoitus oli ravistella Ranskan katolilaisten enemmistö irti siitä uskosta että monarkia ja vain monarkia oli ainoa Jumalan tahdon mukainen hallitusmuoto. Pitkästi historiallisista syistä tämä usko kuitenkin istui Ranskassa sitkeästi. Siksi paavin vetoisuus ei näytä syvemmin innostaneen useimpia katolisen Ranskan kannattajia. Onkin syytä kysyä, oliko 1800-luvun lopun ranskalaisessa tasavaltaisuudessa kyse pelkästään tietystä perustuslaillisesta regiimistä, so. eräästä tavasta järjestää yhteisiä asioita koskeva päätöksenteko, kuten on laita esimerkiksi Suomessa? Muiden muassa Pariisin arkkipiispa, kardinaali Richard kuului niihin, joiden mielestä Ranskan tasavaltaisuudessa oli kyse jostain paljon pahemmasta, nimittäin ideologiasta, jonka hallitseva piirre oli syvään juurtunut antikristillisuus. Näin ymmärretyt tasavallan ja kristillisen kirkon välinen sovinto ei tietenkään ollut mahdollinen.

Kardinaali Richardin analyysi pitää paikkansa, jos - ja vain jos - tasavaltaisuus ja sen radikaalein muoto samaistetaan toisiinsa. Mutta vielä 1890-luvulla Ranskan maltillisilla tasavaltalaisilla oli hallinnossa tietty painoarvo.

Heidän mielestään kristillisuus oli olennainen osa Ranskan historiallista identiteettiä ja siksi kirkolla oli etuoikeutettu paikkansa myös tasavaltalaisen Ranskan yhteiskunnassa. He halusivat niin ikään pitää yllä Ranskan perinteisesti hyviä suhteita Pyhään Istuimeen. Jos kirkko olisi rohkeasti liittoutunut maltillisten kanssa, radikalismi olisi ehkä ollut mahdollista ajaa takaisin siihen äänekkääseen mutta voimattomaan oppositio-asemaan, jossa se oli ollut vielä 1870-luvulla. Tämä oli epäilemättä myös paavin ralliement-kehottuksen perimmäinen tarkoitus. Ralliement'in onnistuminen olisi kuitenkin edellyttänyt Ranskan katolilaisten enemmistöltä lupumista yhä epärealistisemmiksi käyvistä bourbonilaisen monarkian restauraatiohaaveista. Mutta tähän oli valmiutta valitettavan harvoilla.

On viitteitä siitä, että jotkut rojalistiset papit sensuroivat paavin ralliement-vetoomusten tekstejä lukiessaan niitä seurakuntalaisilleen, muutamat jopa jättivät ne kokonaan lukematta. Niin ymmärrettävää kuin Ranskan katolilaisten jääräpäinen taipumus lyödä yhtäläisyysmerkit katolisuu-den ja monarkismin välille saattoi ollakin vallankumouksen jättämien kollektiivisten haavojen ja kolmannen tasavallan aina vain aggressiivisemmäksi muuttuvan antiklerikalismien takia, asenne kaikesta huolimatta oli pitkällä tähtäimellä vahingollinen Ranskan kirkon omalle asialle. Jonkinlainen ralliement tosin syntyi mutta se jäi jokseenkin puolisydämiseksi. 1890-luvun alkupuolella voidaan silti puhua tietystä katolisen Ranskan ja tasavallan välisestä "järkiavoliitosta". Tämä liitto kariutui vuosikymmenen lopun kriiseihin, joista tärkein oli epäilemättä ns. Dreyfusin juttu.

Juutalaisuudesta esikuntakapteeni Alfred Dreyfusia syytettiin vakoilusta Saksan yleisesikunnan laskuun. Hänet erotettiin armeijasta nöyryyttävien menoin ja karkotettiin Pirunsaarten paha-mainaiseen trooppiseen rangaistusleiriin. Vakoilutapausta oli sinänsä todellinen, mutta melko pian paljastui että Dreyfus oli siihen täysin syytön. Varsinainen skandaali tapauksen ympärille syntyi siksi, että armeija pyrki kaikesta huolimatta pitämään Dreyfusin tuomion voimassa ja suojelemaan todellista vakoilijaa, erästä kristittyä upseeria. Tapaus jakoi kansakunnan kahtia "dreyfusardeihin" ja "antidreyfusardeihin" eli Dreyfusin puolustajiin ja hänen vastustajiinsa. Jälkimmäisten mielestä Ranskan ja sen armeijan kunnia olivat tärkeämpiä asioita kuin jonkun juutalaisen nousukkaan oikeudet.

Vakiintuneen mutta väärän käsityksen mukaan dreyfusardi-antidreyfusardi -asetelma oli täysin päällekkäinen radikalismikon-servatismi -jakolinjan kanssa. Todellisuus on mutkikkaampi, sillä useimmat radikaalit kääntyivät Dreyfusin tukijoiksi hyvin myöhäisessä vaiheessa; toisaalta Dreyfusilla oli jutun alusta saakka myös huomattavia katolilaisia puolustajia, kuten runoilija Charles Péguy. Silti on kiistatonta (ja valitettavaa) että useimmat "ultramontanistiset" prelaatit ja papit olivat loppuun saakka Dreyfusin vastustajia. Tämä tilanne antoi radikaalien käsiin loistavat aseet, joita he eivät epäröineet käyttää.

Alettiin puhua tasavaltaa vastaan suunnatusta "armeijan ja kirkon allianssista" (l'alliance du sabre et du goupillon) ja "papillis-monarkistisesta salaliitosta" (complot clérical-monarchiste).

Mutta osasivat tasavaltalaisetkin vehkeillä. Muutamia vuosia myöhemmin, jo ollessaan vallassa, radikaalit pyrkivät puhdistamaan armeijan epäluotettavina pitämistään aineksista. He saivatkin armeijan johtoon tasavaltalaismielisen kenraali André'n. André alkoi pitää kortistoa "papillis-monarkistisista" taipumuksista epäilyistä kollegoistaan ja alaisistaan. Kortistot uskottiin takuuvarmasti tasavaltalaisen Grand Orientin haltuun. Asia kuitenkin paljastui ja André joutui eroamaan. Tämä "kortistoskandaali" (scandale des fiches) ei ollut omiaan ainakaan haihduttamaan katolilaisten epäilyksiä tasavallasta vapaamuurien salaliittona.

Kuohunta Dreyfusin jutun ympärillä johti lopulta halluskriisiin, jonka seurauksena 1899 muodostettiin kokoonpanoltaan ennen näkemättömän radikaali "tasavallan puolustuksen hallitus" (le gouvernement de défense républicaine). Ranskalainen historiantutkimus käyttää vuosista 1899-1914 nimitystä "radikaalitasavalta" (la République radicale). Pääministeri Waldeck-Rousseau johtaman uuden hallituksen keskeinen tavoite oli lopullinen välienselvitys kirkon kanssa. 1901 perustettiin vihdoon puolue, joka kokosi kaikki radikaalit saman katon alle. Seuraavana vuonna pääministeriksi tuli Waldeck-Rousseautakin jyrkempänä pidetty Émile

Combes; hänen hallitusohjelmassaan kirkon vastainen taistelu ei ollut keskeinen tavoite, yleisen käsityksen mukaan se oli sen ainoa tavoite.

Émile Combesin hallitus – kohti kirkon ja valtion eroa

Muutaman muunkin jyrkimmän linjan antiklerikaalin tavoin Émile Combes oli itse asiassa pappisluopio. Tältä entiseltä seminaristilta oli tosin kielletty ordinaatio hänen osoittamansa "älyllisen ylpeyden" (orgueil intellectuel) takia. Kirkon jätettyään Combes liittyi vapaamuurareihin. Ateistia hänestä ei tullut vaan hän edusti "spiritualistisen" antiklerikaalin tyyppiä puhtaimmillaan; hän siis uskoi sielun kuolemattomuuteen ja uskontoon moraalien tärkeimpänä lähteenä. Muiden muassa näistä syistä Combesin jälkimaine erityisen armottomana kristinuskon vihollisena ei ole aivan perusteltu. Hän luonnollisesti piti kirkon ja valtion eroa tärkeänä pitkän tähtäimen tavoitteena mutta ei uskonut ajan olevan vielä kypsän näin rajuun leikkaukseen. Radikaalit vapaa-ajattelijat, sosialistit ja erityisesti vapaamuurarit kuitenkin painostivat Combesia voimakkaasti, mikä johti siihen että hänen hallituksensa aikana otettiin ratkaisevat kirkon ja valtion eroon johtavat askeleet.

Käytännössä taistelua jatkettiin siitä mihin oli jääty 1880-luvulla. Radikaalien mielestä kirkon vastaiset toimet olivat tuolloin jääneet puolitiehen ja nyt näin ei tulisi käymään. Jo ennen Combesin hallituksen muodostamista oli hyväksytty uusi yhdistyslaki (loi sur les associations), joka oli tähdätty ennen muuta kirkon sääntökuntia vastaan. Lain tarkoitus oli saattaa kirkon "valiojoukoiksi" mielletty munkki- ja sisarkunnat suoraan tasavallan kontrolliin eli tehdä niistä aatteellisia yhdistyksiä muiden joukossa. Tasavallan nimenomaan sääntökuntia kohtaan osoittaman epäluulon tustalla voi nähdä paitsi ideologisia syitä, myös modernin, suvereenin kansallisvaltion ja perimmältään ylikansallisen organisaation juridisen yhteensovittamisen vaikeuden. Sosialistijohtaja Jean Jaurèsin mukaan sääntökuntalaisuus oli "vastoin kaikkia modernin oikeuden periaatteita" (contraire à tous les principes du droit moderne).

Yhtä kaikki, katolilaiset näkivät yhdistyslain hyväksymisessä vallankumouksen ja gallikanismin haamujen henkiinheräämisen. Lain nojalla karkotettiin miltei kaikki "laillistamattomat" sääntökunnat. Toisin kuin 1880-luvulla nyt sai lähteä moni sellainenkin sääntökunta, joka yritti vakiinnuttaa juridisen asemansa uuden lain edellyttämin muodoin. Läheskään kaikkia laillistamisanomuksia ei nimittäin hyväksytty, mikä panee epäilemään lain viimekätisen tarkoituksen olleen juuri sääntökuntien karkotuksen tai niiden sekularisaation. Torjutut anomukset keskittyivät erityisesti sellaisiin sääntökuntiin, joiden karisma liittyi opetustyöhön ja saarna- tai sisälähetystoimintaan, mikä sekin kertoo radikaalitasavaltalaisten motiiveista. Tuhannet munkit ja sisaret pakoettiin jälleen kerran jättämään luostarinsa tai sääntökuntatalonsa. Huomiota herättävintä oli perinteikkään La Grande Chartreuse -luostarin kartusiaanien lähtö. Paavin protestit kaikuiivat kuuroille korville. Loi sur les associations oli vain yksi monista 1900-luvun alkuvuosina tuotetuista kirkonvastaisista laeista ja asetuksista. Toisinaan näiden statuuttien toimeenpanossa oli taannehtivia piirteitä, mikä tunnetusti on räikeässä ristiriidassa erään modernin oikeuden keskeisimmän periaatteen kanssa.

Myös kouluasiassa jatkettiin uudella innolla. Puoli vuositaa voimassa ollut Loi Falloux'ta tarkistettiin radikaalisti ja kirkko menetti käytännössä kaiken vaikutusvaltansa julkisessa koululaitoksessa. Lisäksi kaikilta sääntökuntalaisilta, kuuluivatpa laillistettuun tai laillistamattomaan järjestöön, kiellettiin opetustyö kaikissa kouluissa, myös kirkon omissa yksityiskouluissa. Kaikkein radikaaleimmat vaatimukset eivät kuitenkaan toteutuneet. Tämä siksi, että tasavallassa kaikista huolimatta oli vahva maltillinen oppositio, jota radikaalien usein laillisuuden rajoilla liikkuvat, joskus laillisuuden rajat ylittävät otteet kuohuttivat. Niinpä erityisesti vapaamuurarien ajama laki totaalisesta valtion monopolista kaikilla koulutuksen tasoilla - mikä olisi merkinnyt kirkon yksityiskoulujen kieltämistä - kaatui parlamentissa. Tämän seurauksena Ranskassa on nykyäänkin mahdollista saada myös katolisille arvoille uskollista opetusta. Tätä mahdollisuutta on jossain opintiensä vaiheessa käyttänyt joi-

denkin arvioiden mukaan peräti kolmannes ranskalaisista.

Yli vuosisadan voimassa ollut konkordaatti purkautui vuonna 1904. Konkordaatti oli ollut kaikessa oleellisessa gallikaanisen tradition mukainen järjestely, semminkin kun Napoleon oli yksipuolisesti lisännyt sopimusasiakirjaan ns. ”orgaaniset artikkelit” (Articles organiques), jotka veivät paavilta sen vähänkin vaikutusvalan Ranskan paikalliskirkon asioihin, jonka varsinainen sopimus olisi hänelle antanut. Käytännössä kirkko oli varsinkin 1800-luvun lopulla onnistunut tulkitsemaan konkordaattia huomattavasti ”ultramontanistisemmassa” hengessä, mikä puolestaan oli suuttanut radikaaleja. 1900-luvun alussa tilanne oli se että konkordaattiin eivät olleet tyytyväisiä sen paremmin antiklerikaalit kuin Ranskan katolilaisetkaan, yhä pienemmäksi kutistuvaa ralliment-henkistä maltillista keskustaa lukuun ottamatta. Varsinaisista asiakysymyksistä Ranskan ja Pyhän Istuimen välisiä suhteita hiersi erityisesti ikuisuusongelma piispanimitysten vahvistuksesta eli investituurasta. Pääministeri Combes nimitti virkoihinsa useita piispoja tiedustelematta Pyhän Istuimen kantaa, mikä olisi ollut konkordaatin kirjaimen mukainen menettely. Uusi paavi, edeltäjänsä huomattavasti jyrkempi Pius X protestoi voimakkaasti mutta turhaan.

Myös presidentti Loubet’n käynti Roomassa Italian kuningaskunnan vieraana kiristi Ranskan ja Pyhän Istuimen välejä. Loubet’ta tervehti Roomassa suuri joukko paikallisia sosialisteja, vapaa-ajattelijoita muita antiklerikaaleja, joten vierailu sai vahvasti paavin vastaisen mielenosoituksen sävyn. Pyhän Istuimen ulkosuhteista vastaava kardinaali, valtiosihteeri Merry del Val kirjoitti katolisille valtionpäämiehille suunnatun vetoituksen, jonka kärki oli suunnattu Ranskan tasavallan antiklerikalismia vastaan. Ranskassa sosialistilehti l’Humanité sai käsiinsä kardinaalin tekstin ja julkaisi sen. Radikaalit raivostuivat näistä tasavaltaa vastaan suunnatuista ”paavillisista juonista”.

Nämä ja muutamat muut välikohtaukset johtivat siihen, että Ranskan suurlähettiläs lähti Vatikaanista eikä uutta tullut tilalle. Vastaavasti apostolinen nuntiatuuri Pariisissa jäi vaille viranhaltijaa vuosikausiksi. Konkordaatin aika oli ohi. Ranskan ja Pyhän Istuimen diplomaattisen välirikon tärkein merkitys oli se, että nyt tie oli auki kirkon ja valtion lopulliselle erolle. Konkordaattilla oli diplomaattisen ulottuvuutensa lisäksi myös Ranskan valtion ja Ranskan paikalliskirkon välisiä suhteita määrittävän asiakirjan luonne. Konkordaatin kansainvälispoliittisen dimension

menetettyä merkityksensä myös jälkimmäinen aspekti tuli uudelleen arvioinnin kohteeksi.

Konkordaatin purkautuminen ei tietenkään koskenut Saksaan liitettyjä Alsacen ja Lorrainen maakuntia. Kun Ranska sai alueet takaisin Versailles’n rauhassa, kirkon ja valtion ero yritettiin ulottaa niillekin, mutta siitä luovuttiin vahvan paikallisen vastarinnan takia. Täten konkordaatti on vielä nykyäänkin voimassa muutamassa Alsacen departementissa.

Ero ja sen seuraukset

Radikaalipoliitikko Aristide Briandin johtama parlamentaarinen työryhmä laati laajan raportin jonka pohjalta tehtiin lakiesitys kirkon ja valtion täydellisestä erosta. Esitys herätti keskustelua mutta lopulta laki hyväksyttiin 9.12.1905. Voimaan se astui seuraavan vuoden alussa. Ranskan tasavalta oli nyt République laïque, tietyvästi maailman ensimmäinen valtio jonka julkisessa elämässä uskonnolla ei ole vähäisintäkään sijaa. Lain kaikkiin yksityiskohtiin on tässä turha puuttua, mutta muutamia sen välittömiä seurauksia on syytä lyhyesti käsitellä.

Välittömimmin laki näkyi tietysti uskonnollisten symbolien katoamisena kaikista julkisista tiloista. Ero tuntui raskaasti myös kirkon taloudellisissa tilanteissa. Aikaisemmin valtio oli esimerkiksi maksanut pappien palkat mutta nyt noin 42 000 pappia jäi uskoven avun varaan. Katolinen kirkko Ranskassa lakkasi olemasta entisen kaltaisena oikeushenkilönä; lain edessä se oli nyt ”uskonnollinen yhdistys” (association culturelle) siinä missä protestanttiset ja juutalaiset uskonryhmittä.

Ne kirkkorakennukset, jotka oli rakennettu ennen lain voimaantuloa, kuuluivat tästedes muodollisesti valtiolle, kunnille tai departementeille. Ne kuitenkin annettiin ilman korvausta kirkon käyttöön ja lisäksi mainitut julkisyhteisöt tulivat tietyissä rajoissa taloudellisesti tukemaan rakennusten ylläpitoa ja korjauksia; tässä painoi epäilemättä monien vanhojen kirkkojen suuri kulttuuri- ja taidehistoriallinen merkitys. Sen sijaan vuoden 1905 jälkeen rakennetut pyhäköt olivat kirkon omaisuutta ja niiden rakennus- ja ylläpitokustannuksista vastasi pääsääntöisesti kirkko itse. Vanhojen kirkkojen irtain omaisuus, myös liturginen ja muu sakraaliesineistö, tuli niin ikään kuulumaan valtiolle tai muille julkisen vallan tasoille. Kiinteistöjen lailla irtaimisto luovutettiin kirkon käyttöön. Séparation-lain kolmas artikla edellytti kuitenkin kirkon koko omaisuuden inventoimista, mikä ei ollut aivan ongelmaton operaatio.

Vuoden 1906 kuluessa järjestetyt inventaariot sujuiivat pääosin vakavilta välikohtauksilta, joskin usein jäisen tunnelman vallitessa valtion tarkastajien ja seurakuntien työntekijöiden välillä. Monin paikoin esiintyi kuitenkin aktiivista vastarintaa; uskovat pelkäsivät pyhäinhäväämistä, sillä inventoitaviin esineisiin kuuluivat myös tärinäakkelit. Lisäksi inventaariot saattoivat helposti tuoda mieleen vallankumousvuosina toteutetut kirkon omaisuuden ”kansallistamiset” eli selkokielellä ryöstöt. Pariisissa mm. Pyhän Clotilden kirkon inventointiyrittäjä johti veriseen mellakkaan. Erityisen suurta huomiota herättää länsiranskalaisilla Bretagnen ja Vendéen alueilla esiintynyt kansanomaisen vastarinta, sillä se tuo hakemattakin mieleen vallankumousvuosien katolisten ja kuningasmielisten talonpoikien vastarintaliikkeen.

Vähitellen kirkko sopeutui uuteen tilanteeseen. Erolla ei näet ollut yksinomaan negatiivisia seurauksia vaan sen saattoi nähdä myös kirkon vapautumisena valtiollisesta holhouksesta. Näin asian ymmärsi jo eron voimaan astuessa runoilija Charles Péguy. Toinen huomattava katolinen runoilija Paul Claudel vastusti eroa ensin ankarasti mutta oppi vähitellen näkemään sen hyödyt kirkon itsensä kannalta. Aikojen kuluessa Ranskan katolilaisten enemmistö oppi elämään sen tosiasian kanssa, että La fille aînée oli nyt tasavalta ja sellaisena kaikista päätellen pysyisi. Ensimmäinen maailmansota yhdisti Ranskan kansakuntaa ja kuroi umpeen vanhoja haavoja kuten suuret sodat yleensä tapaavat tehdä. Myös tasavalta maltillistui. Vaikka jakobiineilta perityt fanaattisuus ja suvaitsemattomuus eivät koskaan ole täysin kadonneet tasavaltalaisen Ranskan eetoksesta, ne ovat väistyneet politiikan keskiöstä ääriavasemmistolaiseen marginaaliin, mikä tietysti onkin niille aivan oikea paikka. Diplomaattisuhteet Ranskan ja Vatikaanin välille solmittiin aikanaan uudelleen ja nykyään näiden toimijoiden välit ovat pääsääntöisesti ongelmattomat.

Nykyään laïcité-periaate on uutisissa useimmiten Ranskan valtion ja sen monimiljoonaisen muslimiväestön suhteita käsittelevissä jutuissa. Taannoinen ns. huivikiista on tästä hyvä esimerkki. Nimensä jupakka sai muslimityttöjen huivien kieltämisestä julkisissa kouluissa. Tarkkaan ottaen kiello koskee kuitenkin kaikkia ”näkyviä” uskonnollisia symboleja, myös kristittyjen kaularistejä. Moinen kajoaminen oppilaan omantunnonvapautteen ja uskonnolliseen identiteettiin olisi tuskin mahdollista esimerkiksi Yhdysvalloissa, jossa sielläkin julkinen koululaitos on uskontoneutraali; kaikista vuosi-

en varrella tapahtuneesta maltillistumisesta huolimatta Ranskan laïcité-periaatteen radikaali alku-perä on edelleen nähtävissä.

Ranskan valtio on siis ”maalinen”. Mutta onko Ranskan kansakunta sitä? Sata vuotta sitten monien séparation-lain laatijoiden toiveunissa kangasteli tulevaisuus, jossa Tieteen Valo olisi tehnyt lopun kaikesta ”taikauskosta” ja kirkot voitaisiin muuttaa museoiksi. Näin ei tietenkään ole käynyt - eikä tule käymään. Vaikka nykyranskalaiset ovat epäilyksettä Euroopan maallistuneimpien kansakuntien joukossa, väitän kuitenkin, että suomalaiset ja skandinaavit ovat tässä suhteessa heitä pidemmällä. Tämä siitä huolimatta, että Pohjoismaissa on edelleen voimassa valtiokirkkojärjestelmä; kirkon ja valtion välisten suhteiden juridista muotoilua ei siis kannata tuijottaa liikaa.

Kristinuskon ja katolinen traditio näkyvät edelleen monin tavoin ranskalaisten arjessa. Suomessa on esimerkiksi ajat sitten taloudellisen tehokkuuden nimissä luovuttu useimmista ns. arkipyhistä. Ranskassa on parin viime vuoden aikana keskusteltu toisen helluntaipäivän asemasta, mutta katolisista juhlista tärkeimpiin kuuluvan Assumptio Mariaen asemaan kansallisena vapaapäivänä ei ole tulossa muutoksia. Vuonna 2005 elokuun 15. päivä osui maanantaille. Satuun olemaan silloin Pariisissa ja sain ilokseni havaita, että juhlaan osallistuttiin laajasti. Kirkot olivat täynnä paitsi juhla-

päivää vietettävissä ruusukko- ja muissa hartauksissa. Monen osallistujan kohdalla saattoi kyllä olla kyse pikemminkin tapakulttuurista kuin erityisen syvästä uskonnollisuudesta. Kaikesta huolimatta La fille aînée de l’Église elää ja voi hyvin, vaikkei ehkä olekaan aivan entisensä.

Mika Keränen

KESKEISIÄ LÄHTEITÄ:

- AZÉMA Jean-Pierre - WINOCK Michel : La troisième République. Calmann-Lévy, 1976.
 CABANEL Patrick : 1905 : une loi d’apaisement ? L’Histoire-lehti, no: 289, Juillet-Août 2004.
 GOULEMOT Jean-Marie : Voltaire : « Écrasons l’Infâme ! ». L’Histoire-lehti, no: 289, Juillet-Août 2004.
 LALOUETTE Jacqueline : Portrait d’un anticlérical. L’Histoire-lehti, no: 289, Juillet-Août 2004.
 LOYER, François : Le Sacré-Cœur de Montmartre. Un haut lieu contesté. Artikkelit Pierre NORAN toimittamassa teoksessa Les lieux de mémoire 3. Edition Gallimard, 1997.
 MELLOR Alec : Histoire de l’anticléricalisme français. Mame, 1966.
 NICOLET Claude : Le radicalisme. Presses universitaires de France, Paris 1967.
 RÉMOND René : La fille aînée de l’Église. Artikkelit Pierre NORAN toimittamassa teoksessa Les lieux de mémoire 3. Éditions Gallimard, 1997.
 SCOT Jean-Paul : « L’État chez lui, l’Église chez elle ». Éditions du Seuil, 2005.
 TOCQUEVILLE Alexis de : L’ancien régime et la Révolution. Éditions Gallimard, 1967.
 WINOCK Michel : Comment la France a inventé la laïcité. L’Histoire-lehti, no: 289, Juillet-Août 2004.

Caritaksen adventtikeräys 2005

Kokonaistulos 4 807,45

Seurakunnat	
Nasaretin pyhän perheen seurakunta	70,75
Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta	131,15
Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta	125,35
Pyhän Marian seurakunta	449,35
Pyhän Olavin seurakunta	120,00
Pyhän ristin seurakunta	448,00
Pyhän Ursulan seurakunta	116,35

Seurakunnat yhteensä 1.460,95

Suorat tilisiirrot 3.346,50

Caritas kiittää kaikkia keräykseen osallistuneita.

Isä Melvin Llabanes:

Jumalan tahto kuuluu kauas

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnassa on viime syksystä asti saatu iloita hyväntuulisesta ja ystävällisestä uudesta papista. Hän on länsiaustralialaisesta Perthin arkkihiippakunnasta Suomeen "lainattu" isä Melvin Llabanes. Vasta Suomessa hän on saanut ensikosketuksen lumeen. Siihenkään ei isä Melvinin hymy hyydy.

41-vuotias isä Melvin Llabanes on kotoisin Filippiineiltä yhdeksänlapsisesta perheestä. Ennen pappisopintoja hän ehti opiskella kirjanpitoa ja opettaakin jonkin aikaa lukiossa. Vähitellen hän löysi

ystäviä, joiden avulla hänen onnistui jälleen aktivoitua uskossaan.

"Ymmärsin, että minun oli palattava kirkkoon. Kuuntelin Jumalan sanaa. Koin, että Jumala on tehnyt paljon puoles-

tani, että hän rakastaa minua, ja on antanut anteeksi minun syntini", isä Melvin kertoo. "Päädyn pyhiinvaellukselle, jossa keskusteltiin kutsumuksesta."

Kutsumus

"Tuolloin tajusin, että Jumala oli tavallaan jo lapsuudestani alkaen antanut merkkejä siitä, että minusta piti tulla pappi. Pelkäsin kuitenkin, sillä minulla oli paljon omia ajatuksia siitä, miten tulisin onnelliseksi maailmassa työtä tehden", isä Melvin sanoi menneitä muistellen.

Luottamus Jumalaan kuitenkin kasvoi. "Olin varma, että Jumala kyllä huolehtii minusta ja kulkee mukani, minne ikinä menenkin, vaikka lähetystyöhön."

"Vuonna 1994 kerroin päätöksestäni äidilleni. Huolissaan hän muistutti, että silloin saatan joutua kauas kotoa, ystävien ja perheen luota. Heiläkin oli toiveita minun suhteeni. Mutta minun oli seurattava omaa kutsumustani", isä Melvin toteaa vakuuttuneena.

Yhtäläisyyksiä

Isä Melvin vihittiin papiksi Australiassa Perthin arkkihiippakuntaa varten riemuvuonna 2000. Hän oli muuttanut maahan jo vuonna 1992. Ennen vihkimystä hän oli pari vuotta lähetystyössä, puolisen vuotta Papua-Uudessa-Guineassa.

"Olen niitä kuuluisia 'kolmannen vuosituhannen pappeja'", isä Melvin naurahtaa. Ei kyllä syyttä, sillä onhan pappisvihkimysten määrä päässyt selvään nousuun suurin piirtein juuri vuosituhannen vaihteessa.

"Ensin olin puolisentoista vuotta assistenttina seurakunnassa, jota hiippakunnan yleisvikaari johti. Tavallaan tilanne on sama juuri nytkin" isä Melvin ihmettelee. Totta, Suomes-

sakin hän toimii seurakunnassa, jonka kirkkoherra on samalla yleisvikaari. "Sitten sain puolen vuoden komennuksen sijaiseksi seurakuntaan, jonka kirkkoherra oli sairaana. Lopulta sain oman seurakunnan, jonka kirkkoherra olin kolmisen vuotta."

Suomeen

Nyt isä Melvin on ollut Suomessa seitsemisen kuukautta. "Kysymys on sopimuksesta, jonka 'oma' piispani, arkkipiispa Barry Hickey, ja Helsingin piispa ovat keskenään sopineet. Se on nyt kolmeksi vuodeksi, mutta hyvinkin se saattaa jatkua." Tämä on ymmärrettävää, sillä suomen kielin opinnoissaan hyvin edistyneellä papilla olisi takuulla kysyntää täälläkin.

"Kun arkkipiispa kysyi minulta, haluanko lähteä, en voinut vastata muuta kuin kyllä", isä Melvin sanoo. "Olen tullut tänne tietoisena siitä, että tämä on Jumalan tahto, sillä enhän voinut koskaan kuvitella tulevani tänne. Olin lähetystyössä tavallaan jo Australiassa, ja nyt olen täällä."

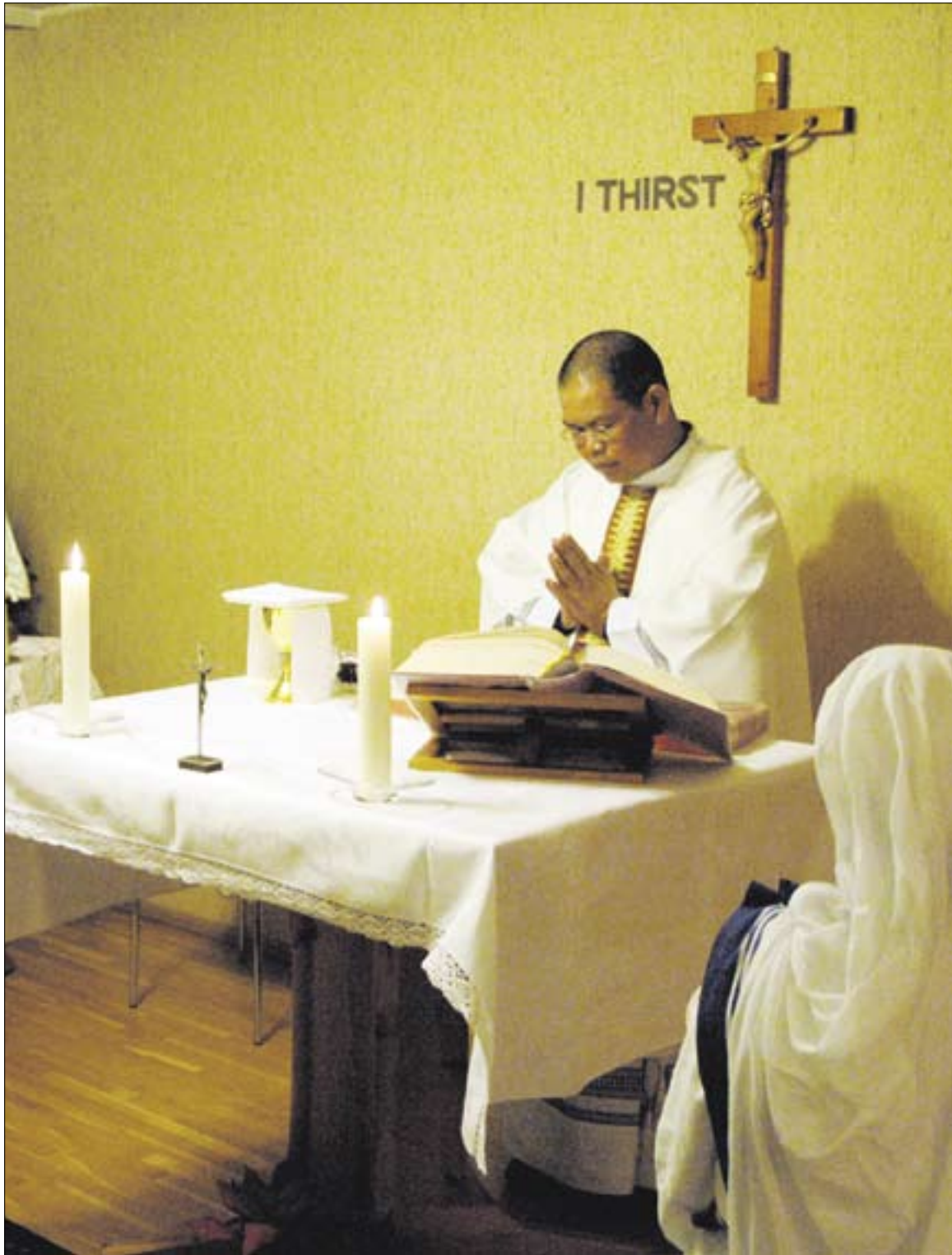
Tavallaan isä Melvin tuntee olevansa Jumalan työkalu. "Olen täällä kuuliaisuudesta omaa piispaani kohtaan", hän sanoo ja antaa näin kauniin todistuksen. "Minusta on tärkeää nähdä, mikä on Jumalan tahto, ja edetä sen mukaan."

Suomen talvessa

"Minä olen viihtynyt Suomessa hyvin. Monet ennakoivat, että siellä on kauheaa ja kylmää, mutta ei kylmyys minua haittaa." Isä Melvin sanoo: "Olen onnellinen täällä. Täällä olemiseni on Jumalan armoa. Minun on kuitenkin vielä paljon opittava Suomesta ja suomalaisista, mutta toisaalta katolisessa kirkossa löytyy

Hyväntuulinen isä Melvin lähdössä viettämään mesua. Oma alba on aina mukana laukussa.

Isä Melvin Llabanes viettämässä messua Rakkauden lähetyssisarthen luona Kontulassa. Sisarten kappeleissa kaikkialla maailmassa on krusifiksin vieressä teksti "I thirst" (minun on jano). Tämän janon tyydyttämiseksi evankeliumia julistamalla on isä Melvinkin päätyntä Suomeen.

aina mahdollisuuksia elää yhteydessä ihmisten kanssa."

Paljon tehtävää isä Melvin on jo löytänytkin. Harva se päivä hänen toimistossaan on avioliittoon aikovia pareja keskusteluissa, ja häntä tarvitaan messun viettämiseen niin seurakunnissa kuin luostareissakin.

Suomi ei tietenkään ole kovin katolinen. "Tosin tämä on tilanne melkein kaikkialla maailmassa. Sekularisaatio on levinnyt niin laajalle", isä Melvin päivittelee. "Sama kehitys näkyy Australiassa, jopa Filippiineillä."

"Kamppailu Suomessa on sama kuin muualla: keskeistä siinä on oppia elämään Jumalan suunnitelman mukaan", isä Melvin uskoo. "Kaikkial-

la, myös Suomessa, ihmisten täytyy uudelleen oppia tuntemaan Jumalan rakkaus ja syventymään uskossaan. On paljon asioita, jotka etäännyttävät meitä Jumalasta ja kirkosta, ja ne meidän on voitettava."

Avoim mieli

"Olen täällä", isä Melvin toteaa, "osana sitä tehtävää, joka piispallakin on jokaisessa hiippakunnassa, nimittäin julistamassa ilosanomaa, evankelioimassa. Yritän päästä kosketuksiin ihmisten kanssa. Se on mahdollista minulle jo nyt, koska monet puhuvat englantia."

"Pidän paljon työskentelystä sairaiden parissa ja tietysti Jumalan sanan julistamisesta

yleisemminkin. Tietysti kieli asettaa vielä esteitä, jotka toivottavasti saan Pyhän Hengen avulla voitettua. Ja ehkäpä tulevaisuus vie minut vaikka johonkin toiseen, uuteen seurakuntaan?"

"Täällä olen avoin mahdollisuuksille. Minulla ei ole valmista ohjelmaa, paitsi joitakin kokemuksia, joista saattaa olla hyötyä myös täällä. Haluan kunnioittaa sitä, mitä täällä jo on, mutta olen avoin myös uusille kokemuksille", isä Melvin päättää. "Toistaiseksi olen täällä vielä oppimassa."

Marko Tervaportti

Paavin puhe ekumeeniselle suomalaisvaltuuskunnalle.

Edellisestä lehdestä unohtui paavi Benedictuksen puhe ekumeeniselle valtuuskunnalle yksityisaudienssilla. Pyhä isä osoitti valtuuskunnalle seuraavan tervehdyksen:

Rakas piispa Heikka, rakas piispa Wróbel, kunnioitetut vieraat Suomesta.

Iloitsen suuresti saadessani toivottaa teidät, Suomesta saapuneen ekumeenisen valtuuskunnan jäsenet, tervetulleiksi tänne suojeluspöydän pyhän Henrikin juhlapäivänä.

Mielelläni muistelen myös sitä, kuinka rakas edeltäjäni paavi Johannes Paavali II useiden vuosien ajan toivotti tervetulleiksi tämän jokavuotisen Rooman pyhiinvaelluksen osallistujat. Siitä on tullut läheisten yhteyksiemme ja hedelmällisen ekumeenisen vuoropuhelun ilmaus. Nämä vierailut ovat tilaisuus jatkaa menestyksellistä työskentelyä sekä syventää "hengellistä ekumeniaa" (vrt. Ut unum sint, 21), joka kannustaa jakautuneita kristittyjä arvostamaan sitä, kuinka paljon heillä jo on yhteistä.

Nykyinen Suomen ja Ruotsin katolis-luterilainen oppikeskustelu rakentaa sen varaan, mitä saavutettiin "Yhteisellä julistuksella vanhurskauttamisesta". Pohjoismaiden kontekstissa oppikeskustelu jatkaa yhteisen julistuksen saavutuksien ja käytännön seurausten tutkimista. Tällä tavalla se pyrkii tarkastelemaan luterilaisten ja katolilaisten välillä yhä esiintyviä eroja erityisesti tietyissä uskon ja kirkollisen elämän kysymyksissä ja samalla kuitenkin ylläpitämään palavaa todistusta evankeliumin totuudesta.

Näinä kristittyjen ykseyden rukousviikon päivinä olemme erityisen tietoisia siitä, että ykseys on armolahja ja että meidän tulee jatkuvasti pyytää Herralta tätä lahjaa. Toivomme on hänen varmassa lupauksessaan: "Minä sanon teille: mitä tahansa asiaa kaksi teistä yhdessä sopien maan päällä rukoilee, sen he saavat minun Isältäni, joka on taivaissa. Sillä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskelläni." (Matt. 18: 19-20)

Kiittäkäämme Jumalaa kaikesta, mitä on tähän mennessä saavutettu katolis-luterilaisissa suhteissa ja rukoilkaamme, että hän täyttäisi meidät Hengellä, joka johtaa meitä kohti totuuden ja rakkauden täyteyttä.

Vatikaanissa, 19. tammikuuta 2006

Paavi Benedictus XVI

Vaellus pyhän Ursulan jalanjäljissä Puolaan 24.-28.5.2006

Krakova, Lipnica Murowana
(Ledóchowski-perheen asuinpaikka),

Wadowice
(entisen paavin kotikaupunki),

Czestochowa
(Mustan Madonnan pyhäkkö).

Tarkemmat tiedot (matkan hinta, lennot, majoitukset ja kuljetukset), lähetetään myöhemmin.

Ilmoittautukset 28.2.2006 mennessä sähköpostitse: urs.sis@pp.inet.fi tai postitse Ursuliinisaret, Tehtaankatu 2, 00140 Helsinki

Kirkollisia tilastoja julkaistu

Seurakuntien koko

Taulukossa on esitetty seurakuntien jäsenmäärä vuoden 2005 lopussa ja seurakuntalaisten osuus koko hiippakunnan jäsenmäärästä.

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta 3002	33,1%
Pyhän Marian seurakunta 2599	28,7%
Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta 1194	13,1%
Pyhän Olavin seurakunta 449	4,9%
Pyhän Ristin seurakunta 887	9,8%
Pyhän Ursulan seurakunta 420	4,6%
Nasaretin pyhän perheen seurakunta 500	5,5%

Helsingin hiippakunnan tilastot vuodelta 2005 valmistuivat

Jäsenmäärän kasvu jatkuu.

Helsingin hiippakunnan eli Suomessa asuvien ja täällä rekisteröityjen katolilaisten määrä jatkaa tasaista kasvuaan.

Vuoden 2005 lopussa katolilaisten määrä hiippakunnan jäsenrekisterissä oli 9051. Kasvua on 261 jäsentä edellisvuoden tilanteesta. Prosentuaalisesti kasvu on noin 3 prosenttia. Vuotta aiemmin kasvu oli peräti 300 jäsentä (3,5%).

Jäsenmäärä on kasvanut erityisesti lukuisten kasteiden (142) ja hiippakunnan alueelle muuttamisen (289) seurauksena. Kirkkoon liittyi 34 ihmis-

tä. Jäsenmäärän kasvua ovat hillinneet muualle muuttaminen (89), kirkosta eroaminen (55) ja kuolemat (36).

Jakauma äidinkielen mukaan on seuraava: suomea äidinkielenään puhuu noin 3700 katolilaista, ruotsia hieman yli 500 ja muita kieliä noin 4850. Prosenttiosuudet ovat vastaavasti 40,8%, 5,6% ja 53,6%.

Ensikommunion sai viime vuonna 121, vahvistuksen sakramenttin 94 katolilaista.

Hiippakunnan alueella solmittiin yhteensä 63 avioliittoa.

Niistä 12:ssa molemmat puoliset olivat katolilaisia.

Uskonnonopetusiässä oli 1521 lasta. Heistä 899 eli 59 prosenttia osallistui uskonnonopetukseen esim. lauantaiturssilla tai kouluissa.

Kaikkien seurakuntien jäsenmäärä on kasvanut. Oheisessa taulukossa on seurakuntien jäsenmäärä sekä osuus koko hiippakunnan jäsenistöstä.

KATT

Arvio:

Kristittyjä maailman väestöstä 33 prosenttia

Koko maailman väestöstä kristittyjen osuus vuonna 2006 on arvioitu 33 prosentiksi, eli kristittyjä olisi 2 156 miljoonaa. Vuonna 2004 kristittyjen osuudeksi arvioitiin 32,9 %. Väestömäärän maailmassa arvioidaan nyt olevan 6 529 miljoonaa.

Muslimia arvioidaan olevan maailman väestöstä 20,5 % eli 1 339 miljoonaa. Kaksi vuotta sitten prosenttiosuudeksi arvioitiin 20. Hinduja maailman ihmisistä on 13,4 % eli 877 miljoonaa. Heidän osuutensa on kasvanut 0,2 prosenttiyksikköä kahden vuoden takaisesta arviosta.

Tiedot ovat peräisin jo 22. kerran ilmestyneestä uskontojen ja maailmanlähetyksen suuntauksia ja tilastoja koskevasta tutkimuksesta. Tutkimuksen tekevät vuosittain David B. Barrett, Todd M. Johnson ja Peter F. Crossing.

Ei-uskonnollisia Barrettin tilastot arvioivat olevan 11,8 % maailman väestöstä eli yhteensä 772 miljoonaa. Vuonna 2004 heidän osuutensa oli 12,2 %. Kiinalaisperäisten uskomusten kannattajia on 6,2 % ihmisistä. Buddhalaisia on tilaston mukaan väestöstä 5,8 % ja kansanuskontojen kan-

nattajia 3,9 %. Ateistien osuus maailman ihmisistä on 2,3 % eli 151 miljoonaa. Uusien uskontojen kannattajien määrä on pysynyt samana kuin kaksi vuotta sitten. Heitä on maailman väestöstä 1,7 % eli yhteensä 108 miljoonaa. Samoin sikhien osuus on pysynyt samana 0,4 prosentissa. Juutalaisten prosenttiosuus ei ole muuttunut, se on 0,2 eli yhteensä 15 miljoonaa. Muita on yhteensä noin 40 miljoonaa eli 0,8 % maailman väestöstä.

Maailman uskonnoista voimakkaaimmin edelleen kasvaa islam, seuraaviksi eniten lisääntyvät sikhit, hindut, kristityt ja kansanuskontojen kannattajat.

Katolisen kirkon jäsenmäärä on Barrettin tilastojen mukaan 1 128 miljoonaa. Niin sanottuihin riippumattomiin kirkkoihin kuuluu 432 miljoonaa ihmistä.

Protestantteja vuonna 2006 on Barrettin mukaan 380 miljoonaa ja ortodokseja 220 miljoonaa. Anglikaaneja on yhteensä 80 miljoonaa. Protestanttien määrä lisääntyi 1,5 prosentilla ja anglikaanien 1,2 prosentilla. Roomalaiskatolisen kirkon jäsenmäärä kasvoi 1,1 % ja ortodoksikirkkojen

jäsenmäärä 0,4 %.

Niiden ihmisten määrä, joita evankeliumi ei vielä ole saavuttanut, on koko maailman väestöstä noin 1 806 miljoonaa eli 27 %.

Ulkomailla lähetystyöntekijöitä lähettävien kristillisten lähetysjärjestöjen määräksi arvioidaan 4400 ja ulkomaisten kristillisten lähetystyöntekijöiden määräksi 448 000.

Kaupungistuminen jatkuu: yli miljoonan asukkaan kaupunkeja on nyt 450 ja kaupungeissa asuva köyhäksi luettava väestö on suuruudeltaan 1 680 miljoonaa. (KT 8.2.2006 mm)

KATT/KT

Lähde: David B. Barrett & Todd M. Johnson & Peter F. Crossing: *Missiometrics 2006: Goals, Resources, Doctrines of the 350 Christian World Communions*. - International Bulletin of Missionary Research, January 2006, Vol. 30, No.1, 27-30. Suomeksi toimittanut: Timo Vasko, Kirkon lähetystyön keskus (KLK) / Helsinki 2006.

Ylistäen ja kiittäen Kaikkivaltiaista Jumalaa

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta ja Nguyen Toan Nang:n perhe kutsuu sydämellisesti Teitä
Paavali Nguyen Toan Tri:n
Diakoniksi vihkimistilaisuuteen.

Vihkimyksen toimittaa
Helsingin katolisen hiippakunnan piispa
Mons. Józef Wróbel SCJ
Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin kirkossa
Ursininkatu 15 A, 20100 Turku
Lauantaina, 25 Maaliskuuta 2006
klo 10.30

Tervetuloa pyhän messun jälkeen vastaanottotilaisuuteen kirkon yhteydessä olevaan Birgittasaliin

With praise and thanksgiving to Almighty God

The parish of St. Bridget and family Nguyen Toan Nang cordially invite you to the Ordination to the Diaconate of
Paul Nguyen Toan Tri
conferred by His Excellency, **Mgr. Józef Wróbel SCJ**
Bishop of Helsinki
at St. Bridget's and Blessed Hemming's Church
Ursininkatu 15 A, 20100 Turku
on **Saturday 25th March 2006**
at 10.30 am

and afterwards to a reception at
St. Bridget's Hall connected to the Church

Trong niềm hân hoan và tạ ơn hồng ân Thiên Chúa

Giáo xứ thánh Birgitta và gia đình ông bà Nguyễn Toàn Năng xin vui mừng báo tin và chân thành kính mời quý ông bà và anh chị em đến tham dự thánh lễ Phong Chức Phó Tế của **Thầy Phaolô Nguyễn Toàn Tri**

do việc đặt tay của Đức cha **Józef Wróbel SCJ**
Giám mục giáo phận Helsinki
tại thánh đường Birgitta và Hemming
Ursininkatu 15 A, 20100 Turku
Thứ Bảy, ngày 25 tháng 3 năm 2006
vào lúc 10.30 giờ

Và sau thánh lễ, xin kính mời quý ông bà và anh chị em tham dự buổi tiệc trà chung vui tại hội trường thánh Birgitta bên cạnh nhà xứ.

Thanks!

Thanks to all for the prayers and good wishes on my birthday.

Monica Marie Toenjes
CPPS

Lastenkerho 4-6 -vuotiaille

Pyhän Henrikin
katedraaliseurakunta,
lastentarhan tilat,
Puistokatu 1a.

12.2.06 su klo 10.30
12.3.06 su klo 10.30
9.4.06 su klo 10.30
14.5.06 su klo 10.30

Tervetuloa!

Jäsenmaksuasiasia

Lehden viime numerossa isä Larenz kertoo jäsenmaksukampanjan tuloksista. Ne eivät ole kovin mairittelevaa luettavaa. Jokin aika sitten veikkasin, että ei tule onnistumaan ja niin näyttää käyvän. Minun ehdotukseni on, että jäsenmaksun yhteydestä poistetaan termi vapaaehtoinen. Sen sijaan tulisi korostaa velvollisuutta maksaa jäsenmaksu.

Minä kannatan tasavero-mallista muotoa. Jokaiselle hiippakunnan jäsenelle lähetettäisiin kerran vuodessa 12 kk:n pankkisiirtolomakkeet aivan kuten asuntoyhtiöissä vastikkeenmaksulaput. Tuloa ansaitsevat maksaisivat tuloistaan riippumatta 30/kk. Eläkeläiset, opiskelijat ja itsensä muuten tavanomaista pientuloisemmiksi katsovat 20/

Lukijoilta

Tarjottavat kirjoitukset toimitetaan Fidesin toimitukseen kirje-kuoressa tai sähköpostilla. Kuori merkitään tunnuksella "lukijoilta", sähköposti otsikoidaan samoin. Mielipiteitä ei julkaista ilman kirjoittajan nimeä eikä niitä palauteta. Toimitus varaa oikeuden mielipiteiden lyhentämiseen.

kk. Tästä kertyisi tuloa kuu-kaudessa (4000 katolilaiselta) omaa tuloa yht. 100.000/kk. Jäsenmaksun laiminlyömisestä seuraisi kehoitus ja jos sekään

ei auta niin ehtoollisyhteydestä pidättäminen.

Hyssyttelyn aika on ohi.

Juhani Berghem
Joensuu

Academicum Catholicum

Torstaina 16.3. klo
18.30 Studium Catho-
licumissa:

Archbishop Giovanni To-
nucchi, Apostolic Nuncio:
On the diplomacy of the
Holy See.

TULE MUKAAN KÄSITYÖTUPAAN!

Maahanmuuttajanasille ja käsityön ystäville tarkoitettu neulonta- ja virkkaustupa käynnistyi 2. helmikuuta. Kokoonnumme joka toinen torstai klo 17-19 opettelemaan yhdessä neulonnan ja virkkauksen alkeita sekä tutustumaan toisiimme. Tervetuloa mukaan!

Paikkana on Caritaksen Katariinan Kamari, Maneesikatu 2a, Kruunuhaka, Helsinki. Ilmoittautumiset: Caritaksen toimistoon joko puhelimitse 09- 135 7998 tai sähköpostitse info@caritas.inet.fi.

Lisätietoja: Pirjo Riihelä, pirjoriihela@yahoo.co.uk

Kevään tupapäivät ovat: 16.2, 2.3., 16.3., 6.4., 20.4., 4.5., 18.5.

WELCOME TO OUR "HANDWORK HUT"!

We began a "Handwork Hut" meant for emigrant women and handwork enthusiasts on February 2. We meet every other Thursday from 17 to 19 o'clock to learn the basics of knitting and crocheting, and to learn about each other. You are welcome to join us!

The meeting place is Katariinan Kamari (Katharine's Corner), Maneesikatu 2a, Kruunuhaka, Helsinki. All those interested, please contact the Caritas Office by phone (09-1357998) or by e-mail (info@caritas.inet.fi)

For more information, contact Pirjo Riihelä, pirjoriihela@yahoo.co.uk

Spring "hut days" are 16.2, 2.3, 16.3, 6.4, 20.4, 4.5, 18.5.

Caritas kuulumiset

Toimisto on avoinna klo 8-14, Maneesikatu 2a, Kruunuhaka, Helsinki puh. 09-1357998, s-posti info@caritas.inet.fi

* Caritas-kauppa *

Tervetuloa tutustumaan toimiston yhteydessä myytäviin kehitysmää- ja luostarituotteiden valikoimaan! Tuotevalikoimamme on juuri laajentunut norjalaisen luostarin ekologisiin ihonhoitotuotteisiin!

* Kummi-ilta torstaina 9.3. klo 18 *

Tervetuloa Pyhän Henrikin seurakuntasalissa järjestettävään kummi-iltaan torstaina 9.3 klo18. Kummi-illassa tutustutaan lähemmin kummilasten kotimaan Ugandan tämän hetkiseen tilanteeseen.

* Onko sinulla? *

Onko sinulla ylimääräisiä neulontalankoja ja suoria- tai sukkuuikkoja sekä virkkuukoukkuja? Käynnistynyt käsityötupa ottaa lahjoituksia mielellään vastaan.

* Kaipaanko kokoustilaa? *

Caritaksen hallussa Maneesikadulla on pieni Katariinan Kamari, jota voi varata kokouksiin ja tapaamisiin. Tilapäisiin tai toistuviin. Varaukset toimistolta.

* PAASTOKERÄYS 2006 - Juomavesihankkeet *

Teema: Luottamus, huolenpito & muutos - tillit, omvärnad & förändring - Faith, Care & Change

Kohteet: Bolivia, Pohjois-Potosissa, 5 kylää.

Vesi kerätään vuorilla olevista lähteistä keräilyssäiliöihin, joista se johdetaan edelleen vesivarastoon. Rakennettavien vesijohtoverkostojen ansiosta vettä saadaan useista eri vesipisteistä. Hankkeista tulevat hyötymään 150 perhettä, yhteensä 661 henkilöä. Tarkemmin paastokeräyksestä seuraavassa Fideksessä. Sampo 800012-70154504, viite 2257.

*TEE*KÖYHYDESTÄ*HISTORIAA*

Vuosi 2005 on köyhyyden vastaisen toiminnan läpimurtovuosi. Näytimme maailman johtajille, että heidän pitää saada aikaan oikeudenmukaisempi maailma! He ovat luvanneet tehdä kaikkensa köyhyyden poistamiseksi, heillä on siihen keinot ja valta. Nyt on aika lunastaa lupaukset!

*Köyhyyden*vastainen*ranneke*

Make*poverty*history -rannekkeen käyttäjä vaatii maailman päättäjiltä tositoimia köyhyyden poistamiseksi. Ihmiset ympäri maailmaa käyttävät ranneketta viestittämään, että köyhyydestä on tultava loppu. Jos olet vielä vailla omaa valkoista tai sinistä ranneketta, niin tule noutamaan tai tilaa omasi Caritaksen toimistosta ä 2 Euroa.

*Tähdet*köyhyyttä*vastaan*

Tee*köyhyydestä*historiaa* on osa maailmanlaajuisesta Global Call to Action Against Poverty -liikettä, jonka keulahahmoja ovat Nelson Mandela ja Bono (U2). Suomalaisista on mukana mm. toimittaja Axel Smith, muusikot Tommy Lindgren, Antti Tuisku ja Mariska sekä urheilija Heli Koivula-Kruger. (Lähde: Suomen YK-liitto)

Schweizergardet fyller 500 år

I år firar schweizergardet sitt 500-års jubileum. Det var den 21.6. 1505 som påven Julius II med en bulla värvade en trupp schweizare till sitt personliga försvar. Under ledning av Kaspar von Silenen infann sig 150 edsvurna soldater den 22 januari 1506 i Vatikanen efter att ha marscherat över alperna.

Jubileumsfirningen startade den 22.1. med en galamottagning följt av en mäsas i Sixtinska kapellet. I det övriga programmet som sträcker sig över hela våren ingår konserter och utställningar, en musikal och en minnesmarsch av före detta gardister över alperna. Höjdpunkten blir den 6. maj som är gardets festdag. Det är årsdagen för "sacco di Roma" 1527 när tyska landsknektar plundrade och härjade i Rom. I en förbittrad strid som fortsatte in i Peterskyrkans förhall, lyckades schweizarna trygga påvens reträtt till Castel S.

Angelo men kommandanten och 147 gardister miste livet. Den dagen har sedan dess varit rekryternas faneds dag. I år avlägges faneden i närvaro av Benedikt XVI.

En grupp av tidigare gardister kommer att göra en 723 km lång minnesmarsch över alperna. Den startar den 7. april i Bellinzona i den schweiziska kantonen Ticino. Sedan följer marschen den urgamla pilgrimsvägen Via Francigena över Ispra, Milano, Siena och Montalcino till Rom. På eftermiddagen den 4. maj kommer de till Rom via Porta del Popolo.

Bland de övriga programmen kan nämnas en utställning om schweizergardets historia i Braccio di Carlo Magno vid Petersplatsen, som öppnas den 29. mars, konserter i audienshallen den 3, 4, och 5 maj samt uruppförandet av en musikal skriven av en benediktinpater.

Gardet håller fortfarande enstavigt fast vid sin 1500-tals uniform. Galauniformen är i gult blått och rött med bröstharnesk medan vardagsuniformen är av mörkblått ylle.

Gardisternas huvuduppgift är i dag som vid deras start att svara för påvens säkerhet bl.a. genom att följa honom på hans resor, att vakta Vatikanens ingång och beskydda de påvliga residenserna.

Truppen är 110 man stark. I den upptas bara katolska ogifta män som avtjänat sin värnplikt i Schweiz. De skall vara minst 1,74 m långa och under trettio år. Deras officerare får gifta sig. Vanligen härstammar kommandanterna från schweiziska adelsfamiljer. Under sin tjänstetid är gardisterna medborgare i Vatikanen. De katolska kantonerna från vilka gardisterna värvas håller med stolthet fast i privilegiet att få leverera gardister åt påven.

Förutom religiösa skäl för

att bli gardist kan ynglingarna även ha vissa praktiska. De får lära känna Rom, de får lära sig italienska och har också tid för andra studier. Gardisterna har var tredje dag ledig och därtill ofta långa pauser mellan arbetspassen så de kan ägna sig åt t.ex. akademiska studier. Många har återvänt från Rom med akademiska examenspapper i fickan.

Under de senaste åren har gardet ändå haft svårigheter att få nya rekryter. Det är en

följd av mordet på kommandanten Alois Esterman och hans hustru år 1998 och gärningsmannens självmord. Mördaren var en gardist. Den tragedi väckte självfallet stort uppseende och gav upphov till konspirationsteorier. Därför har Vatikanens polis sedan dess fått överta en del av gardets vaktuppgifter. Det är t.ex. nu polisen som fått beskydda påven under hans ferie i de italienska alperna.

Märta Aminoff ur KO

Retretti

Turun birgittalaisarten talossa
isä Frans Vossin SCJ johdolla
pe 7.4. klo 18 – su 9.4. klo 14.

Aihe: Hiljaisen viikon liturgia pääsiäisen riemun valossa.
Ilmoittautumiset 27.3. mennessä: Birgittalaisarten vieraskoti,
puh. 02-2501910, fax 02-2503078. Kaikki kiinnostuneet tervetuloa!